

VÝROČNÍ ZPRÁVA 2011

CZECH HOSPITAL, o.s.

V Olomouci dne 28.6.2011

Obsah

CO SE PODAŘILO V ROCE 2010.....	2
JAK A KDY VZNIKLA CZECH HOSPITAL	4
ROK 2010 V ČESKÉ NEMOCNICI V KARAKORUMU	5
ZIMNÍ MISE (ÚNOR-BŘEZEN 2010).....	5
LETNÍ MISE (ZÁŘÍ-ŘÍJEN 2010)	9
SEZNAM REALIZOVANÝCH VÝSLEDKŮ V PRŮBĚHU ZIMNÍ A LETNÍ MISE 2010 V ARANDU:.....	26
ÚČETNICTVÍ CZECH HOSPITAL, O.S. ROK 2010.....	27
VÝKAZ ZISKU A ZTRÁTY	27
ROZVAHA (BILANCE)	28
OBRATOVÁ A ZŮSTATKOVÁ PŘEDVAHA 1.1.2010 – 31.12.2010	29
ÚČETNÍ ROZVRH – CZECH HOSPITAL, O.S. 2010	31
ZPRÁVA O PROVEDENÍ KONTROLY SPRÁVNOSTI VYNALOŽENÍ FINANČNÍCH PŘÍSPĚVKŮ NA REALIZACI PROJEKTU ZAHRANIČNÍ ROZVOJOVÉ SPOLUPRÁCE V GESCI MINISTERSTVA ZAHRANIČNÍCH VĚCÍ ČR.....	38
PŘEHLED ČERPÁNÍ DOTACE	39
ZÁVĚR:.....	40
ZDROJE FINANCOVÁNÍ, MATERIÁLNÍ A OSTATNÍ PODPORA V ROCE 2010	42
ORGANIZAČNÍ STRUKTURA CZECH HOSPITAL O. S. V ROCE 2010	43
PŘÍLOHA: ZLATÝ ZÁCHRANÁŘSKÝ KŘÍŽ	44

Co se podařilo v roce 2010

Rok 2010 nebyl skoupý na mimořádné události.

V únoru a březnu se konala naše vůbec první zimní mise. Jednak jsme již dlouho slibovali, že se jednou přijedeme podívat i v zimě a také jsme chtěli vidět, zažít a zdokumentovat opravdu autentickou, krutou, ale běžnou realitu zimního života Arandánů. Během zimní mise jsme koupili první dávku léků, udělali jsme kontrolu nemocnice a inventuru stávajícího stavu. Začali jsme jednat o personálním obsazení nemocnice, ale také jsme jednali s lékaři z nemocnice Abdulah Hospital ve Skardu o odborné pomoci a dozorování.

Počátkem dubna nám na základě námi podaného projektu „Modelový projekt pro zlepšení životních standardů lidí žijících v extrémních podmínkách vysoké nadmořské výšky himálajských vesnic“ Ministerstvo zahraničních věcí ČR poskytlo dotaci ze státního rozpočtu. Projekt byl realizován v roce 2010 a jeho celkový rozpočet byl 1.996.000,-Kč, z této částky byl rozpočet dotace ze státního rozpočtu ČR 997.500,-Kč, druhou část rozpočtu pokrývala spoluúčast partnera projektu Baltistan Health & Education Foundation.

Příprava realizace projektu probíhala již na území ČR. Po vyhodnocení situace jsme usoudili, že některý materiál (solární panely) bude lépe zakoupit v ČR a převést jej do Pákistánu. Bylo zapotřebí navštívit pracovníky dodavatelské firmy Solartec a nechat se vyškolit abychom byli schopni solární panely potom na místě instalovat. Dále bylo třeba vytrvale jednat s přepravními společnostmi o podmínkách přepravy materiálu do Islámábádu. Nakonec jsme uzavřeli spolupráci se společností DHL, která nám maximálně vyšla vstříc.

Počátkem září jsme odjeli na letní misi. Podařilo se nám během ní splnit všechny předem plánované aktivity v rámci projektu, dále se nám podařilo sepsat smlouvy s lékařem, LHV zdravotní dětskou a ženskou sestrou a s učitelem pokrývající i první polovinu roku 2011. Podrobně rozepsaný průběh obou misí dokládáme. Z letní mise jsme se vrátili v říjnu.

V průběhu letní mise začátkem října jsme ve Skardu i v naší nemocnici měli i významnou vládní návštěvu, pana Pavola Šepeláka, velvyslance České republiky v Pákistánu, kterému se i přes protokolární problémy podařilo dostat až do Arandu. Ve Skardu byla za velkého zájmu médií a za přítomnosti Chief ministra provincie GB uspořádána velká tisková konference. Na ní nám byli chief ministrem přislíbeni dva učitelé pro vesnici Arandu. Náš pan velvyslanec zase oficiálně předal dvě terénní TOYOTY zástupci vesnic Arandu a Ascoli pro první horskou záchrannou službu v Baltistánu. O této akci informovala všechna významná media v Pákistánu.

V říjnu ale také začínala návštěva jednoho z našich nejbližších a nejoddanějších pomocníků Sarfraz Haidera v České republice. Snažili jsme se co možná nejvíce seznámit našeho hosta se životem u nás, ukázat mu jak kulturní tak přírodní bohatství naší země. Jeho návštěva u nás trvala 4 týdny.

Na přednášky a výstavy nebyl rok 2010 moc bohatý. Jednu přednášku jsme měli 5. května na FSS MU v Brně, výstava poté trvala do 28. května. Druhá přednáška spojená s projekcí fotografií, filmu a klipů z Pákistánu byla v Bezuchově u příležitosti závěru horolezecké sezony horolezců z Přerovska. Třetí přednáška spojená opět s výstavou fotografií se konala ve studentském klubu Restauraci 9a v Olomouci 10. prosince, výstava poté probíhala do 6. února 2011. Pátá a poslední přednáška v roce 2010 spojená s projekcí se konala v prosinci v horském hotelu Paprsek.

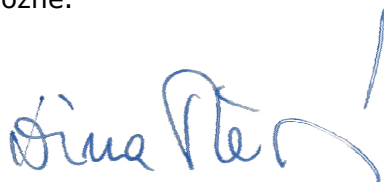
V průběhu března 2011 byla na žádost ministerstva zahraničních věcí provedena finanční kontrola správnosti vynaložení finančních příspěvků na realizaci projektu zahraniční rozvojové spolupráce v gesci Ministerstva zahraničních věcí ČR. Závěr z této kontroly přikládáme. Na radu auditorky, která kontrolu prováděla, jsme přestoupili na podvojně účetnictví, jehož výstupy a účetní závěrku dokládáme níže v této zprávě.

V dubnu 2011 nás oslovili zástupci ocenění Zlatý záchranářský kříž a oznámili nám, že jsme za naši dosavadní činnost v Pákistánu byli nominováni na „Zlatý záchranářský kříž v kategorii Humanitární čin mimo území ČR“ a že jsme byli vybráni. 14. dubna 2011 převzala za náš tým Dina Štěřbová ocenění Zlatý záchranářský kříž z rukou pana prezidenta ČR. Slavnostního předání se účastnil celý tým Czech Hospital.

Dá se říci, že rok 2010 považujeme za úspěšný a v mnohých oblastech jako premiérový. Ať už jde o zimní misi, tak o úspěšnou realizaci projektu s dotací ze státního rozpočtu ČR nebo návštěvu našeho pákistánského pomocníka. Nesmíme zapomenout zmínit fakt, že naše nemocnice přežila a úspěšně fungovala další, již čtvrtý rok své existence. Že díky ní neumírají děti v zimních obdobích a že pomáhá obyvatelům Arandu a okolních vesnic zlepšit jejich těžké životní podmínky. Jsme na její existenci hrdi.

Tímto děkujeme všem našim dárcům a příznivcům, bez jejichž pomoci by projekty Czech Hospital nebyly možné.

RNDr. Dina Štěřbová

Ing. Vítězslav Dokoupil

Jak a kdy vznikla Czech Hospital

Na podzim roku 2006, rok poté, co v Pákistánu došlo k neobvykle ničivému zemětřesení, začali Viťa Dokoupil a Dina Štěrbová realizovat projekt malé mobilní nemocnice pro horský národ Baltiů, který i bez živelných pohrom žije trvale v podmínkách humanitární katastrofy, doslova na hranici života v nehostinných údolích Západního Himáláje-Karakorumu. Život Baltiů, obyvatel té části Kašmíru, která se octla od roku 1949 pod správou nově vzniklého Pákistánu, je kromě těžkých přírodních podmínek trvale komplikovaný i složitou politickou situací, která se vytvořila a stále trvá na tzv. linii příměří mezi oběma částmi rozděleného Kašmíru. Aby udržela rovnováhu svých vojenských sil proti indickým na opačné straně linie, pákistánská vláda vždy upřednostňovala před investicemi do změny způsobu života horských kmenů často nákladná řešení strategicko-vojenských problémů v této oblasti. Linie příměří se však ani po více než 60 letech nestala normální hranicí a nadále nejen komplikuje život Baltiů, nýbrž je trvale načasovanou rozbuškou pro světový mír v jednom z nejnebezpečnějších neuralgických bodů naší planety.

I proto žijí Baltiové tak jak žijí, často až v podmínkách připomínajících středověk, dokonce někdy až dobu kamennou.

Projekt malé české nemocnice v této oblasti vznikl jako výsledek snahy alespoň trochu zlepšit těžký život horalů a dnes se řadí k těm několika málo podobným horským nemocnicím v Himáláji, zbudovaným horolezci, z nichž nejznámější je Hillaryho nemocnice pod Mt. Everestem, či italská nemocnice v údolí Braldu, vedoucího ke K2.

V roce 2006 Viťa Dokoupil a Dina Štěrbová nejprve nemocnici i s vybavením a léky, darovanými českými dárci, složitě dopravili do Pákistánu, kde ji museli doslova vybojovat ze chřtánu byrokracie a pak dopravit po Karakorum Highway do Skardu, na horním toku Indu.

V roce 2007 ji pak najatými džípy dopravili, postavili a uvedli do života v Arandu, nejvýše položené vesnici (3000mm.) v jednom z nejodlehlejších údolí na úpatí ledovce Čhogo-Lungma.

Rok 2010 v české nemocnici v karakorumu

Zimní mise (únor-březen 2010)

V očích našich nejbližších se při našem odjezdu opět zračila nám dobře známá, ač nemá obava, ale my jsme je uklidňovali optimistickými zprávami o tom, že Pákistánská armáda již Taliban s ním předtím úspěšně okupované provincie Swat vyhnala a statisíce vnitřních utečenců se opět mohlo vrátit do svých sice často zničených, ale přece jen domovů. Pozitivní skutečností, která nepochybně ovlivní politický vývoj v Pákistánu, je nepochybně také výše prostředků, které nový americký president Obama vložil do obnovy Swatu a také do co nejúspěšnějšího boje s

Talibanem. Asi nejdůležitějším momentem, který Swatská katastrofa a její vyřešení přineslo, je jakési téměř celonárodní prozření vzhledem k Talibanu, který předtím přece jen mnozí, hlavně v kmenových územích afghánského příhraničí, vnímali jako jakéhosi ochránce čistoty islámských hodnot. Toto povědomí, naštěstí, událostmi ve Swatu utrpělo podstatné trhliny a obyčejní lidé v Pákistánu si konečně definovali skutečného nepřítele, kterým Taliban pro ně nepochybně je.

Kontrolní body byly v Islámábádu na každém rohu

Zima propůjčila celé krajině bělostně mrazivý háv

kapačkách v místní vojenské nemocnici kvůli nějaké příšerné střevní události, jejíž původ zůstal pro nás tajemstvím. Jen z nápisů na ampulkách, kterých obsah 3 dny proudil do Viťova dehydrovaného organismu jsme mohli usuzovat, že situace je tentokrát vážnější než jindy.

Pak jsme se zberchali a naším růžovým džípem-ambulancí jsme se vydali údolím Shigaru do Arandu. Zima propůjčila celé krajině bělostně mrazivý háv, který zakryl

Naše zimní mise nezačala moc šťastně, když jsme úvodem celý týden kvůli špatnému počasí nemohli odletět z Islámábádu do Skardu a museli jsme si zpáteční let domů o tento týden posunout. Před cestováním autobusem po Karakorum highway jsme byli varováni s tím, že bychom mohli být v Kohistánu, sousedícím se Swatem v krajním případě i unesení zbytky talibanských bojovníků, kteří se částečně ze Swatu rozprchli bůhví kam a kteří se nechali slyšet, že teď budou unášet i cizince za účelem výkupného. Když jsme po týdnu čekání konečně do Skardu přiletěli, skončil Viťa další den na

veškerou letní špínu a jednotvárnost tamější pouště. Baltijská země byla teď na dobu několika měsíců obdařena trvalou atmosférou Vánoc a přítok Basha,

Cesta se ztrácela v lavinězních svazích

podél kterého jsme odbočili nahoru do našeho údolí, byl na svém mrazivě tyrkysovém minimu. Již v Chutronu byla cesta po levém břehu zavalená lavinami a tak jsme museli Basha přebrodit, co nebylo nic moc jednoduchého. I tak se nám podařilo do setmění dojet do vesnice Bien, když jsme se probili několika ledovými závaly, svírajícími teď tak dojemně uzoučkou cestičku ztracenou v lavinezních svazích, ale tam náš džíp definitivně skončil. Dál jsme museli pěšky, což nám do Arandu zabralo další dva dny. Vesničané celého údolí nás všude překvapeně vítali a náš nový

dispenzář Najaf Ali, který nás spolu s Husainem, Sarfrazem, šéfem Arandu Alím a jeho synem doprovázel, všude předváděl svoje léčitelské schopnosti. Ordinoval ve svátečních pokojích vesničanů, které nám byly nabídnuty k přenocování, když se mnohahodinové zástupy nemocných s dětmi v náručí tlačily trpělivě před dveřmi, navštěvoval a my s ním, podzemní obydlí, teď stále ještě trvale pro velkou zimu používanými, kde ošetřoval ty, co sami přijít za námi nemohli. Viděli jsme jej utěšovat zesláblé staříky a stařenky, pro každého měl dobré slovo a nějaký ten vitamín či jiný přípravek obsahující alespoň multiminerály, zaváděl infuze s posilujícími roztoky anemickým ženám po porodech, přičemž nám srdce usadala nad miniaturními miminky, které k sobě tiskly tyto slabounké matky s takovou láskou. A počínal si tak šikovně a přátelsky, nešetřil čas ani námahu, že jsme z něj měli ohromnou radost.

Poprvé jsme také na vlastní oči viděli, jak vypadají malé děti onemocněvší obávaným zápallem plic, který si ještě před několika lety, než zde začala působit naše nemocnice, vybíral nekompromisní daň v podobě desítek životů těch nejmenších. Již při prvním noclehu v Bienu, kde jsme byli pozváni do domu místního mully, nás upoutala nápadně stísněná atmosféra-celá rodina byla soustředěna v jediné místnosti, kde zoufalá matka k sobě tiskla asi tříleté dítě zabalené, jak to nejvíce šlo. Dítě neplakalo, bylo zřejmě vysílené, jen občas zasténalo a všichni se modlili. Najaf dítě ošetřil, podal injekci s Augmentinem a Ventolinem, který zlepšuje vykašlávání, a ráno jsme se s ulehčením dozvěděli, že šprčkovi je lépe. Teplota mu klesla a nálada v domě zase stoupla.

Najaf Ali předváděl své léčitelské schopnosti

Účinek antibiotik na pacienty je ve zdejších končinách skutečně zázračný, důvodem je sice známá, ale přesto stále znovu překvapující skutečnost, že se na ně zde neprojevuje žádná rezistence, jako v civilizovaných zemích. Na cestě do Arandu jsme museli překročit několik obrovských lavinišť, pod nimiž v několikametrové hloubce ubitého sněhu zmizely kilometry cesty do horní části údolí. Letos bylo hodně sněhu a příkrovy lavin se rozpustily až koncem května, zanechavši po sobě cestu v příšerném stavu, nejhorším za celou dobu co pamatujeme. A protože v létě pak přišly povodně, nebyly na její opravu peníze a tak si ji sami vesničané postupně opravovali krompáči a lopatami ještě těsně před příchodem další zimy.

Zavést infuzi zesláblé ženě po porodu není pro Najafa problém

Po třech dnech pochodu jsme byli v Arandu přivítáni obrovskými ovacemi, částečně způsobenými překvapením, že jsme se, zřejmě jako první cizinci v zimě do vesnice probili. Do svého obydlí nás chtěl pozvat snad každý, nabízeno nám bylo to nejlepší, co měli. Někteří dokonce zabili ovce či kozy, aby nám mohli předložit nejlepší pochoutku, kterou znají - čerstvě urestovaná játra zvířat. Marně jsme se bránili, že svého jídla máme dost. Celá naše návštěva proběhla ve znamení obrovského přátelství a radosti, všichni chtěli pomáhat, být nápomocni při filmování, ani ženy nám nebránily ve fotografování a

jeden Arandán dokonce donesl ztracenou nemocniční postel, kterou si zřejmě přivlastnil již v roce 2007, odkdy jsme ji považovali za definitivně ztracenou. Teď se v něm hnulo svědomí a my radši ani neposlouchali jeho vysvětlení, které jsme v dané chvíli pokládali za méně podstatné, než jeho morální proměnu.

Většinu našeho zimního pobytu v Arandu jsme strávili inventurou léků a zařízení v nemocnici, kde bylo třeba po odchodu původního dispenzáře zase uvést vše do fungujícího pořádku. Předání nemocnice z rukou odstupujícího dispenzáře Afzala Alího, do rukou nastupujícího Najaffa Alího, na podzim roku 2009 po našem odchodu z loňské mise, to znamená bez nás, zřejmě neproběhlo tak harmonicky, jak jsme doufali.

Tomu odpovídal i obrovský nepořádek v nemocnici, prázdné regály a nejasnost s tím, kdo vlastně má klíče. Jak jsme se postupně dozvídali, názory obyvatel na změnu se totiž různily, vesnice se dokonce rozdělila na dva tábory - jeden za původním dispenzářem stál a obviňoval nového, že jmenování se domohl pomocí úplatku v podobě 20 kilogramů jačího másla u vysokého zdravotního úředníka zastupujícího Pákistánskou vládu ve Skardu, druhí byli opačného názoru. Ale ať již to bylo jak chtělo, nově jmenovaný Najaff Ali měl pro nás nespornou výhodu. Je obyvatelem Arandu, zde se před 29 lety narodil, zde má rodiče, sourozence, manželku i čtyři děti a také celé stádečko jaků, koz a ovcí, co je snad nejlepší zárukou toho, že odsud jen tak neodejde. Je inteligentní, a kdyby měl to štěstí a narodil se v Evropě, zřejmě by dnes vlastnil diplom absolventa některé dobré univerzity.

Porodní místo a právě narozené dítě

Jeho otec jej prozíravě poslal jako malého chlapce do školy v údolí a jeho příprava na povolání je proto již modernější, než tomu bylo v případě jeho předchůdce, sice velice zkušeného, ale v podstatě odmítajícího se něčemu novému učit. Najaff mluví docela slušně anglicky a jako příslušník mladé generace již také přičichl i k počítačům. Člověk v naší situaci musí uvažovat konstruktivně. Již jsme se trochu naučili odhadnout dobré i nebezpečné stránky lidí a pokusit se každého, kdo může být užitečný a navíc je schopný se učit a přijímat nové věci, motivovat tak, aby byl užitečný sobě i svému okolí. Najaff je na zdejší poměry "supermozek" a jeho ctižádost i nápaditost ve vymýšlení a formulaci požadavků, které jej napadají snad každých pět minut, je docela nevypočitatelná. Nezbyvá nám než doufat, že se nám ji postupně podaří zkrotit do rozumných mezí, ale jeho nadšení si velice ceníme. Takže jsme Najaffovi oficiálně předali klíče od nemocnice, sepsali s ním smlouvu o způsobu nakládání, o převzetí inventáře a některých dalších věcech. Najaff byl štěstím bez sebe. Také jsme se domluvili, jakým způsobem povede registrace nemocných, diagnóz, vydávání léku i záznamy o tom všem. A protože nemocnice byla prakticky prázdná, co se léků týkalo, hned po návratu do Skardu jsme ji dozásobyli ze skladu našich známých farmaceutických dodavatelů z firmy Al-Shifa tak, aby zásoby postačily do léta, kdy opět přijedeme.

Na svazích Karakoramů již začaly kvést meruňky a nevadí jim mínusové teploty

Když jsme se z mrazivé běloby vznešených hor navrátili do Skardu, vítaly nás první růžově rozkvetlé meruňky, které jsou nepochybně jednou ze záhad zdejšího pěstitelství. Popírají totiž na celé čáře všeobecně uznávaný fakt, že tento druh stromu je výlučně teplomilný, co dokazují i nádherné fotografie růžovými poupaty obsypaných stromů na pozadí zasněžených velehor. Ve Skardu se nám kromě zakoupení zásoby léků podařilo zařadit i některé další organizační věci. Nejzávažnější z nich snad bylo, že jsme prosadili účast na zdravotnickém školení nejnižšího typu porodní sestry pro tři

děvčata z Arandu, která do něj měla nastoupit ve zdejší státní nemocnici hned na jaře, jen co nahoře roztaje sníh. Nejmladší z nich se jmenuje Asia, je jí sotva 13 let a protože není vdaná, bude ji po celou dobu trvání kursu doprovázet otec Murad, protože v tomto směru islámské zvyklosti neznají kompromis. Až později, když v květnu obdržíme e-mailovou zprávu od Sarfaze, že Asia spolu s vdanými kamarádkami Batul a Lailou kurs skutečně navštěvují, si uvědomíme, že čtyři roky našeho působení v Arandu přinesly i první zlom v myšlení tamějších lidí: tyto tři vlaštovky jsou prvními ženami, které z vlastní vůle a s pochopením svých rodin překonaly po staletí zakořeněný předsudek, že vzdělání je pro ně tou poslední věcí, kterou by ke svému životu mohly potřebovat.

Smůla se rozhodla doprovázet naši zimně-jarní misi zřejmě až do konce. Krásné předjarní počasí se rázem změnilo s rozbřeskem toho dne, kdy jsme měli ze Skardu odletět do Islámábádu. Oblohu zakryly olověné mraky, ve kterých všechny okolité kopce totálně zmizely a náš let byl v poledne definitivně zrušen. Nezbylo nám tedy, než nedobrovolně použít k návratu do Islámábádu 900 kilometrů karakorumské dálnice divokým údolím řeky Indu, která je, jak známo, dálnicí jen podle jména. Už jsme si na ní užili i v minulosti hodně a teď, v době častějších závalů a sesuvů půdy vlivem jarního tání nám opět nezbyvalo nic jiného, než na ní prokodrcat 48 hodin. Protože jsme ale měli v živé paměti varování před talibanskými teroristy, kteří se ze Swatu, odkud byli vyhnáni,

roztrousili v sousedním Kohistánu, kterým spodní část karakorumské dálnice vede, neodvážili jsme se nasednout do běžného autobusu firmy Masherbrum či NATCO, které ze Skardu denně do Islámábádu odjíždějí, a najali jsme si soukromé auto s tmavými skly, za kterými nás nebude vidět. První noc jsme přespali v Chilásu pod Nanga Parbatem, kde jsme majitele hotýlku vyškolačili tím, že jsme po dlouhé době byli, jak tvrdil, jedinými cizinci cestujícími z Baltistánu po zemi. Zřejmě to pokládal za dobré znamení a celý večer se před námi netajil nadějí, že teď po nás určitě přijdou i další a turistický ruch se jistě zase obnoví. Bylo nám jej líto, protože na zázraky nevěříme a Taliban ze dne na den, bohužel, jen tak nezmizí. Na druhý den jsme vyrazili brzy ráno, ale moc nám to nepomohlo, protože před Besham Qualou jsme strávili 6 hodin v koloně aut, které všechny zastavila překážka v podobě obrovského vodopádu padajícího z vysokého svahu nad cestou doprostřed silnice tak, že každý, kdo by se toto místo odvážil autem přejet, by byl vodním přívalem smetený do Indu, burácejícího o několik set metrů níže. Protože to bylo již v Kohistánu, neodvážili jsme se z auta vystoupit ani za účelem fyziologické potřeby, ale nakonec naše trápení ukončili Pákistánští vojáci, kteří odstřelili nějakou překážku a tím směřování vodopádu odklonili žádoucím směrem. A tak jsme ještě téhož dne pozdě v noci do Islámábádu přece jen dojeli.

Letní mise (září-říjen 2010)

Mosty, které vydržely letošní nepřízeň počasí, byly dost zničené

Jak se ukázalo, měli jsme "v nose", jak se říká, když jsme naši druhou misi roku 2010 posunuli až na začátek září. Pákistán sice není kvůli velké vzdálenosti většiny svého území od Indického oceánu typicky monsunovou zemí, letos byl ale přesto postižen jeho extrémně silným průběhem. Obdobně s označením intenzity povodní se mluvilo o staletém, dokonce tisíciletém monsunu. Jeho přívaly nebraly konce a probíhaly i v horách Karakorumu, které mají charakter horské pouště a kde obvykle monsun od Indického oceánu vůbec nedorazí. Letos se Indus rozvodnil již v těsném

sousedství své pramenné oblasti v Transhimálájské části Tibetu, kde nejprve na své pouti indickým Ladakhem zničil, co se dalo, stále mohutnější se však valil oblastí Kharmangu již na území sousedního Baltistánu, kde v díle strašné zkázy pokračoval. Ničil mosty, kterých je i tak poskrovnu, katastrofálně vymlel cesty včetně KKH, způsobil desítky sesuvů půdy, kterým padly za oběť někde i celé vesnice, kdy byli desítky kamenných či hlinitých domků i s jejich obyvateli a hospodářskými zvířaty sesuty bleskovou rychlostí do jeho kaňonu a z vesničky se nezachránil vůbec nikdo. Nejvíce škod sice rozvodněný Indus způsobil až v závěru své 1000 kilometrové pouti v nížině Sindh, již nedaleko svého ústí u Karáčí, kde jeho ničivé působení dokonce předčilo škody na majetku a lidských životech způsobené doposud nezapomenutým zemětřesením v roce 2005, ale i horské oblasti dostaly co proto

Počátkem září, kdy jsme do Islámábádu letos podruhé přiletěli, nebyl zde monsun ještě zdaleka u konce a obloha se často a bez varování pokrývala olověnými mraky, ze kterých padaly typické provazy vody, zpravidla doprovázené divokými blesky a hromy. Strávili jsme zde několik dní, protože jsme museli zakoupit dvě aparatury na sluneční ohřev vody, tzv. solar heatery, které jsme hodlali instalovat v Arandu, jednu pro veřejné teplé sprchy na střeše mešity, druhou, menší, na střeše nemocnice pro její potřeby. Z domova nám také měly co nejdříve dorazit dva rozměrné balíky, každý obsahující tři foto -

Předávaná auta Rescue Czech Hospital panem velvyslancem Šepelákem řidičům Alimu a Husainovi

voltaické panely, které nám s velkým pochopením a se značnou slevou prodala firma Solartec z Rožnova p. Radhoštěm včetně poskytnutí dokonalé dokumentace a návodů, abychom nebyli něčím překvapeni, až je budeme bez možnosti spojení 10000km daleko instalovat na střechu nemocnice. Pan Tvarůžek měl naštěstí zkušenosti s jejich montáží z Vietnamu i jiných exotických destinací a měl proto pro naše obavy velké pochopení. Co se mé osoby týče, nejvíce jsem spoléhala na Viťu, který již mnohokrát v Arandu osvědčil, že si poradí s každým technickým či řemeslným problémem. Navíc jeho skutečnou originální profesí je profese elektroinženýra, co by si tedy neporadil s problémy zrovna z tohoto oboru? Panely skutečně za dva dny dorazily, naštěstí v pořádku a přesně tak, jak slibovali jiní obětavci, pracovníci české pobočky DHL, kteří se podobně jako pánové z Rožnova, nadchli naším projektem a svoje sympatie k nemocnici pod ledovcem rovněž promítli do velké slevy.

Zbývalo teď ještě zvolit nejvhodnější způsob dopravy, aby celý poměrně křehký a rozměrově disproporční náklad ve zdraví dorazil do Skardu, kde se žádné náhradní díly

Solar Water Heater na střeše mešity

na naše aparatury, jak známo, zakoupit nedají. Když jsme ty dvoumetrové skleněné roury water heateru, nápadně připomínající obří termosky viděli, přestali jsme pomýšlet na pozemní dopravu a rychle jsme se rozhodli pro kargo-terminál místního letiště PIA. Po překonání obvyklých potíží, které pramení ze známého zákona, že sice většinou narazíte na hodné lidi, kteří vyhovět chtějí, ale vždy se také jako na smůlu vyskytne někdo, komu to není vhod, třeba proto, že se špatně vyspal, anebo zrovna nemá v lásce Evropany či Evropanky, jsme nakonec po dvou dnech i tento problém zvládli a naše panely,

nádrže i roury jsme zanechali odbavené a zaplacené v rozměrném skladišti terminálu letiště. Teď jsme již mohli odletět do Skardu a jen se tiše modlit, aby tam náš

nenahraditelný náklad skutečně také doletěl. Zatím nás štěstí neopouštělo a odletěli jsme na první pokus, aniž bychom museli let pro jeho zrušení z povětrnostních důvodů přebukovávat na jiný termín. Počasí se směrem k severu ještě zlepšilo, přibližující se hory se skvěly ve svých nadoblačných výšinách jako znovuzrozené, všechny jiskřivě bílé neposkvřeným čerstvým sněhem. Seděli jsme v poloprázdném letadle, protože bylo po sezóně, za okýnky to fantastické defilé hor a přemýšleli jsme o tom, co nás v Baltistánu čeká tentokrát.

Dobrou zprávou bylo, když nás zřízcenci letiště ve Skardu již na letištní ploše upozorňovali, že naše kargo v pořádku včera dorazilo a čeká na nás ve skladišti! Byli jsme opravdu šťastni, když jsme zjistili, že se, téměř zázrakem, opravdu nic nerozbito. Po chvíli na letišti dorazil i náš přítel Dr. Mubashir a zařídil odvoz karga do hotelu Concordia, kde jsme za ty roky již dosáhli něčeho jako statusu trvalého inventáře. Uvolnili nám také, jako vždy, malé skladiště většinou sloužící horolezeckým expedicím, kam v příštích dnech k ohřivačům a slunečním panelům přibude požehnané množství dalších věcí pro Arandu.

Montáž panelů solární elektrárny

Protože v Arandu budeme muset na střeše nemocnice i mešity vybudovat speciální konstrukci pro upevnění panelů, které bude muset odolat i tvrdým zimním podmínkám, rozhodli jsme se, že Viťa nahoru pojede s Hussainem hned další den na obrátku, aby vše prověřili a poměřili tak, abychom zde ve Skardu mohli nechat nařezat hranolky a desky přímo na míru a taktéž v železářské dílně na bazaru nechat svařit u našeho "steelmana" (steel znamená ocel) potřebné konstrukce ze železa. Já mám mezitím začít běhat po úřadech a institucích, rozjet "výběrové řízení" na zakoupení dalšího dříví tak, aby naše "záchranná služba" od letoška pokryla obě hlavní údolí Shigaru: Braldu i Basho, zjistit, jak si vedou naše děvčata, Asia, Batul a Laila na svém kurzu v místní státní nemocnici a mnoho dalších věcí.

Letos máme rekordní množství peněz ve srovnání s minulými roky, protože jsme obstáli ve výběrovém řízení Odboru rozvojové spolupráce Ministerstva zahraničí ČR a kromě sponzorských darů od menších dárců na kontě máme i velkorysý grant od této instituce.

Letos jsou naše plány opravdu velké a jejich konečným cílem by v budoucnu mělo být jakési komplexní zlepšení životních podmínek lidí, co kromě funkčnosti nemocnice a trvalého přístupu lidí k lékům znamená také dostatek pitné a v létě i teplé vody, zajištění dalších nezbytných hygienických předpokladů a celkové zvýšení kvality života. Postupně bychom chtěli docílit jakéhosi setrvalého stavu tak, aby vše fungovalo do jisté míry nezávisle na naší přítomnosti, i když, samozřejmě víme, že to všechno se ještě dlouho neobejde bez naší zprostředkované finanční pomoci.

Nezbytným předpokladem splnění těchto úkolů je i budoucí zpřístupnění vzdělání pro vesničany, protože současný stav, kdy ve vesnici občas učí jeden dobrovolný místní učitel, který je ale stejně závislý na úrodě svých políček a mléce svých jaků, krav, ovcí a koz jako každý jiný vesničan a proto má čas jen málokdy, je výsměchem jednadvacátému století. Více než kdykoliv předtím nám začíná být jasné, že náš projekt nemůže stát jen na jednom pilíři, kterým je fungování nemocnice. Stejně důležitým momentem je škola, která do budoucna pomůže

Škola v Arandu s dobrovolným místním panem učitelem Muhhamadem Anwarem

vychovat alespoň malý okruh místních lidí, jakýsi intelektuální předvoj, který již bude schopen věci sám nejen udržovat, ale i posouvat dopředu. Vzdělání, jako všude jinde na světě je potenciálem, bez kterého žádný pokrok není možný. Nic na tom nemění skutečnost, že tady zatím mluvíme o tom nejzákladnějším vzdělání, to znamená schopnosti číst a psát v jazyku urdu, který je naneštěstí tolik odlišný od mateřské baltijštiny. Znamená to, že v blízké budoucnosti bychom měli iniciovat buď stavbu nové školy, anebo alespoň opravu té stávající, která se skládá z jediné ponuré místnosti připomínající středověké vězení, kde na drolicí se cementové podlaze děti sedí na jakýchsi doma vyrobených sedátkách, vyrobených z prkynka podloženého dalšími dvěma silnějšími dřevěnými hranolkami. Chybí zde nejen osvětlení a lavice či židle, ale i stolky a pořádná tabule. Úplným začátkem "školské reformy" je proto docílit, aby Pákistánská správa ustanovila v Arandu nejméně jedno trvalé učitelské místo s pravidelným platem, čemuž doposud tak není, jak jsme s hrůzou zjistili. V této souvislosti je také zajímavé si uvědomit, že v Baltistánu již od roku 1996 působí Američan Gregg Mortenssen, známý svojí knihou "Tři šálky čaje", přeloženou do mnoha jazyků včetně češtiny, který s konstantně sílící finanční podporou USA vybudoval v této oblasti již desítky základních škol, čím nejen v Pákistánu, ale i ve své vlasti docílil obrovské popularity a zlepšil do značné míry zdejší velmi špatnou reputaci své země. Jednu z těchto škol, musím přiznat, že na zdejší poměry velmi pěknou, jsme viděli i ve vesnici Sesko, asi v polovině údolí Basho, když jsme v zimě kolem ní pochodovali do Arandu. Ve výše položených vesnicích, a to je jich tam ještě několik, jsme pak ale již žádnou další školu nepotkali. Nevíme, jak si Gregg místa pro svoje školičky vybírá, ale třeba se nám podaří jej přemluvit, aby svoji pozornost věnoval také Arandu, vesnici na konci světa a na samotné hranici přežití, kde jsme připraveni s ním spolupracovat.

Již v zimě, když jsme Baltistán opouštěli, jsme podali žádost na místním úřadě, který snad vzdáleně odpovídá něčemu, jako jsou u nás školské úřady, aby dobrovolnému učiteli Muhhamadovi Anwarovi v Arandu, který již 18 let dělá prakticky zadarmo co může, aby naučil děti urdu a který podal již bezpočet žádostí, na které mu nikdo nikdy neodpověděl, přiznal alespoň základní plat. Žádost jsme sami za Anwara napsali, on ji jen podepsal a my jsme ji "řediteli pro vzdělání" ve Skardu, Rajovi Nazírovi do jeho kanceláře donesli. Bohužel tenkrát nebyl přítomen a navzdory ujištění jeho podřízených že písemnost předají, potvrzeného několika šálky společně vypitého čaje teď zjišťuji, že adresát žádosti o ní nemá ani tušení. Moje první návštěva, když Viťa odjel nahoru, totiž vedla v neblahém tušení právě sem do jeho kanceláře. Nazír se rozplývá nadšením nad mojí návštěvou, nechává si opakovaně vysvětlovat kdeže ta Česká republika je a jak je to určitě krásná země, ale jak hledá, tak hledá, žádost nenalézá. Pohotově tedy vytahuji její kopii, kterou jsem si zrádně nachystala na základě mnoha podobných zkušeností

tohoto druhu a tak mu tedy nezbyvá, než změnit taktiku a kápnout božskou. Obličej se mu z úsměvu od ucha k uchu rázem zkříví neskrývanou bolestí, když mi líčí, jak on je tady malým pánem a jedinou možností že je žádost poslat přímo nejvyššímu šéfovi celé provincie Gilgit-Baltistán, po nedávné reformě ustanoveného po místních volbách, panu Mehdi Shahovi, který jediný má tu moc učitelské místo v Arandu ustanovit. Těžko skrývám svoji zuřivost, ale nezbyvá mi, než se nadále pokrytecky usmívat a vypít ještě několik šálků čaje. Gregg ve své knížce píše, že po třech společně vypitých šálcích čaje je v Baltistánu mezi hostitelem a hostem zpečetěno trvalé přátelství. Mně se alespoň podařilo Nazíra přimět, že žádost, kterou právě z mých rukou obdržel, doručí do rukou Chief Ministra Shaha Mehdího při první příležitosti vlastnoručně a osobně. O místní poště si totiž také myslím svoje, soudě podle slušné řádky mnou v minulosti napsaných a odeslaných pohlednic, které buď mnohdy nedošly na místo určení nikdy, anebo někdy i s několikaměsíčním zpožděním, obzvláště v případech, kdy je člověk neviděl na vlastní oči orázkovaně velkým kulatým razítkem poštovního úředníka.

Dr. Mubashír má velkou radost z laptopu, který jsme mu dovezli a ochotně nám hned začne pomáhat se sháněním džípu a se seznamem léků, které hodláme i tentokrát zakoupit.

S nabídkou džípu problém není, horší bude vybrat takový, který bude doopravdy trvale fungovat. Zase totiž, podobně jako před rokem, vybíráme jen z repasovaných Toyot 84, které armáda vyřazuje a horší řidiči je paradoxně upřednostňují před jinými, mnohdy mnohem sofistikovanějšími moderními vozy. Tajemství je pravděpodobně v jednoduchosti Toyot, kdy je možné závady na nich opravit i v drsném terénu mnohdy jen s použitím šroubováku a kladiva, v horším případě pak někdy postačí ještě jednodušší nástroje. Výhodou je i univerzálnost vozidel, kdy v případě potřeby je lehké odmontovat plátěnou střechu a vyhodit zadní sedadla, aby vzniklo tzv. kargo, tedy vlastně nákladní džíp a naopak. S léky se nám situace komplikuje, protože naše nemocnice má dnes již tak dobrou pověst, že do ní chodí nejen Arandané a Bísílané, naučili se tam chodit i obyvatelé spodních vesnic, i když kvůli tomu musí vážit dlouhou cestu pěšky či džípem. Spotřeba léků proto roste a my jich kupujeme každým rokem více, protože nechceme nikoho, kdo lék skutečně potřebuje a přijde do naší nemocnice, odmítnout.

Kousek Evropy v Arandu

Dalšího dne v poledne se Viťa vrací z Arandu a jak vidím, je do běla rozžhavený vztekem. Důvodem je, podobně jak tomu bylo před rokem, skutečnost, že vesničané opět nedodrželi úmluvu, co se našeho jediného útočiště, státem vlastněné malé budovy na místě doposud nevykoupeného pozemku, týče. V zimě jej obvykle rodina vlastníka půdy pod domečkem a všichni, komu to někdo z mnoha bratrů majitel povolil, používali jako skladiště mouky, což se projevovalo tím, že na jaře byla podlaha proměněna v kluzkou plochu, tvořenou mazlavým škrobem, který bylo možné

odstranit jen za cenu několikahodinové dřiny špachtlí. Nezbylo nám, než tuto skutečnost v minulosti snášet a vždy si domeček vyčistit, vloni jsme si ale vymínili, že pokud máme v Arandu i nadále působit, musí nám být nejméně jedna ze tří místností poskytnuta k výlučnému užívání. Když vesničané viděli, že to myslíme vážně, nakonec souhlasili a překonali i odpor majitele půdy a jeho bratrů a my jsme si příbytek alespoň trochu

zvelebili: opravili omítky, vybělili zdi a natřeli podlahu. Také jsme si ze Skardu dovezli dvě opravdové místní postele - čárpaje a pověsili na okno závěs, takže výsledek již trochu připomínal lidské obydlí.

Viťu nebylo třeba pobízet, aby vyjevil příčinu svého vzteku. Letos sice v domečku mouka uskladněna nebyla, zato tam někdo, nikdy jsme nezjistili kdo, pořádal, zřejmě v době ramadánu, mejdany, asi v souvislosti s večerním bohatým jídlem, tzv. iftarem, po celodenním hladovění. To by se pochopit celkem dalo, co bylo nepochopitelné, byl ten příšerný nepořádek, množství odpadku a zbytků zanechaných na místě a vrchol všeho, celá hromada vybitých tužkových baterií, zřejmě z tranzistorových rádií, která zřejmě zajišťovala k večernímu iftaru zvukovou kulisu. Na tom je docela zajímavé to, jak některé věci, jako je kupříkladu tranzistorové rádio, či mobil, prorazí bariéru z doby kamenné či středověku rovnou do naší doby bleskurychle. Jiné, jako je kupříkladu mýdlo, či jiné hygienické návyky, zůstávají nepochopena a je třeba vynaložit velké úsilí k jejich ozřejmění a implementaci do životního stylu.

Viťa byl také celý zděšený ze stavu, ve kterém je džípová cesta do Arandu, hlavně ve své horní části. Říkal, že ještě nikdy neměl takový strach po ní jet jako tentokrát. Letošní enormní množství sněhu mělo za následek množství obrovských lavin, popadaných na cestu, které jsme ostatně viděli už v zimě, jejichž pozůstatky následně na mnoha místech blokovaly cestu ještě koncem května. Následné tání a pak i neobvykle silné deště způsobily, že značná část povrchu i tak úzké cestičky, mnohdy vystřílené ve skále byla odplavena anebo, naopak byla pokryta šikmou vrstvou vyplavené sutě, která se pod koly aut chovala jako valivá ložiska. Cesta na takových místech byla nebezpečně zúžená, a jestliže i předtím měl člověk dojem, že kola na vnější straně od svahu jsou mnohdy na samé hraně propasti, teď už se určitě o pouhý dojem nejednalo. Navíc, všechny klíčové visuté mosty v údolí, již v minulosti načasované nedostatečnou údržbou spadly, anebo byly v takovém stavu, že nejen spolujezdcům, ale i řidičům při jejich přejíždění vstávaly vlasy na hlavě. Tato skutečnost způsobovala, že dolní polovinou údolí se muselo jet po opačné straně řeky po mnohem horší cestě, co nejen zvyšovalo nepříjemné kodrcání, ale také prodlužovalo celý transport o několik hodin. Jedinou dobrou zprávou bylo, že se Hussein se za uplynulý rok vypracoval na dosti dobrého a samostatného řidiče a byl jedním z těch mála, kteří vůbec do Arandu byli ochotni v tomto roce řídit.

Náklad jsme naložili do čtyř aut a vyrazili na nervy drásající cestu

V následujících dnech jsme se hlavně věnovali nákupům materiálu, stavebního a instalačního, převážně potřebného k montáži elektrárny, slunečních ohřivačů vody a k rekonstrukci vesnického vodovodu a veřejných sprch, vybrali a koupili jsme také druhou terénní Toyotu pro naši záchrannou službu, nakoupili jsme materiál na malé skladiště, které jsme hodlali přistavit k zadní straně nemocnice, na jehož střeše z vlnitého plechu bude také usazen druhý z ohřivačů vody. Také jsme nakoupili léky, které snad budou stačit na další rok a vykonali jsme celou řadu

návštěv u vlivných úředníků jak z oblasti školství, tak i zdravotnictví. Zdvořilostní návštěvou u nového ředitele Fasila Alího zdejší pobočky kuvajtské humanitární organizace Marafie Foundation, se kterou spolupracujeme od začátku, jsme utužili

užitečné vztahy a domluvili jsme se, že nám v budoucnu pomůžou s případnou stavbou školy v Arandu.

Také jsme se šli jednoho dopoledne podívat, jak si vedou naše holky, Batul, Laila a malá Asia, na gynekologii zdejší státní nemocnice. Když jsme se s nimi před nemocnicí setkali, nemohli jsme je poznat v bílých služebních závojích a celé vymydlené.

Následovala zdvořilostní návštěva u Dr.Razy, který má výuku sestřiček na starosti a již zde nám začalo být jasné, že něco není úplně v pořádku. Tento dojem nám zcela bez příkras potvrdila Dr.Tahíra, gynekoložka z Pandžábu a manželka důstojníka Pákistánské armády, dočasně působící ve zdejší nemocnici než její muž bude převelen jinam. To ona má naše holky na starosti a je velice rozezlená: " Nerozumí ničemu, ještě se na nic za celou dobu nezeptaly a neumí nic. Ostatně, pojdte se podívat" kývla na mně, protože samozřejmě vstup na tak choulostivé oddělení, jakým gynekologie ve zdejších končinách je, byla pro mužskou část návštěvy nemyslitelná.

Vstoupila jsem do ordinace a v duchu jsem děkovala bohu, že jsem v něčem podobném nikdy nemusela podstoupit ani vyšetření ani žádný zákrok, na straně druhé jsem si uvědomovala, že i obyčejná

vikslavantová lavice s několikrát použitým prostěradlem a špinavý kbelík plný použitých fáčů je lepší, než porody v popelu u ohniště a bez jakékoliv odborné pomoci, které jsou stále na denním pořádku ve většině horských vesnic Baltistánu.

Asia a Batul, naše studentky

Tahíra vyzvala Asii, aby třesoucí se pacientce na lůžku změřila tlak. Když jsem uviděla, jak Asia neumí ani správně omotat tlakovou bandáž a pak strká manometr úplně jinam než to má být, pochopila jsem, že lékařka má pravdu, že holky se zatím toho moc nenaučily. "Neumí číst ani psát, mluví jen Baltsky, jakpak by se mohly něco naučit." hlasitě nadává Tahíra "Maří zde čas zbytečně, proč sem neposlali nějaké chytřejší, které by alespoň rozuměly urdu?" Rozumím jí, to ano, je doktorkou z Pandžábu, relativně rozvinuté a nepoměrně bohatší provincie Pákistánu, už Skardu jí připadá jako konec světa, ostatně jako většině Pákistánců z nížin a zřejmě nikdy v žádné vesnici podobné Arandu nebyla. Neumí si představit tamější školu, ani Asiiny velikánské tmavé oči, když tam v té školičce podobné jeskyni seděla jako jedna ze tří holek mezi samými kluky. V těch očích ale určitě nebyl nezájem, ani lenost, na to můžu přísahat, že v nich byl ten nejčistší plamen mladistvého nadšení. Přesně ten plamen, který je hřích nechat bez užitku uhasnout. Snažím se to Tahíře vysvětlit, prosím ji o porozumění a trpělivost, o osobní přístup. Snad by šlo zařídit, aby holkám některá sestra mluvící baltijsky vysvětlovala učivo v jejich mateřštině a třeba by šlo jejich kurs prodloužit, dát jim ještě šanci. Je lehké nad někým zlomit hůl, to je dokonce to nejlehčí. Víím také velice dobře co je to učit matematice někoho, kdo pro to nemá buňky a přece jsem se s tím v průběhu své dlouholeté kariéry vysokoškolské učitelky mnohokrát setkala, také jsem se musela naučit pokoře a naučit ty lidi alespoň něco. Kupodivu to sebevědomá a trochu ukřičená Tahíra pochopila. Ani k tomu nepotřebovala nějaký dlouhý čas. Již nazítří je nám z nemocnice doktorem Razou sděleno, že naše holky bude učit jedna baltijská sestřička a Marafie Foundation jim prodloužení kursu do konce listopadu zaplatí. Vyráží nám to s Vitou dech, ale vííme, že zažíváme vzácný okamžik. A také se nám potvrzuje, že náš plán na zlepšení školy a zajištění učitele v Arandu je velmi správný nápad.

Cesta do Arandu

Po několika dnech je skladiště v hotelu plné, nakládáme proto džípy a jede se do Arandu! Ještě než Skardu opustíme, máme telefonát z naší ambasády v Islamabadu, ze kterého se dozvídáme, že český velvyslanec pan Dr.Pavol Šepelák vykoná v Baltistánu oficiální návštěvu na nejvyšší úrovni a při té příležitosti snad navštíví i naši nemocnici v Arandu. Datum příletu do Skardu je stanoveno na pondělí 4.října a jsme zváni abychom se zúčastnili slavnostního přivítání pana velvyslance na letišti. Nemůžeme tomu ani uvěřit a máme velikou radost. S českými velvyslanci v

minulosti, hlavně za komunizmu, totiž žádnou příliš dobrou zkušenost nemáme a radši jsme na jejich pomoc nikdy nespoleháli. I po převratu v roce 1989 se situace měnila jen zvolna a v živé paměti máme ještě rok 2006, kdy jsme v Islamabadu na Pákistánských úřadech téměř dva měsíce vyřizovali bezcelní výjimku, tj. bytostní otázku, jestli celý dar českého lidu tragedií postiženému lidu Pákistánu, (to znamená dva kontejnery v hodnotě asi 7 mil korun, obsahující naši nemocnici) vůbec bude, či nebude vydán celníci v Karáči. Vzdálenost Islamabadu od Karáči je cca 2000km a my jen bezmocně na tu dálku tenkrát přihlíželi, jak tam denně narůstaly přístavní a různé další poplatky. Když jsme v zoufalství žádali v cizí zemi o pomoc každého, kdo jen trochu pomoci mohl a doslova běhali od čerta k ďáblu, náš tehdejší velvyslanec si nechal předložit seznamy dovezeného materiálu, které jsme předkládali celním autoritám za účelem udělení oné životně důležité výjimky a po jejich přečtení nás na druhý den upozornil, že tyto obsahují i vepřové konzervy, které není dovoleno do Pákistánu jakožto muslimské země dovážet, tak ať s tím něco uděláme. Tím také v podstatě jeho pomoc skončila. Když jsme pak přesto v nerovném boji s byrokracií uspěli a pozvali jsme naše zástupce na slavnostní otevření nemocnice, byli jsme ignorováni a českou vlajku jsme na stožár v Arandu vytáhli sami. Rozhodně nepatříme k lidem, kteří dělají humanitární činnost v zemi jako je Pákistán jen proto, aby se zviditelnili a na oplátku se dočkali uznání. Na straně druhé je přirozené, že jakékoliv problémy, o které v cizí zemi nikdy není nouze, se řeší mnohem lépe s podporou velvyslanectví v zádech a každá země by takto svoje občany měla v cizině podpořit. Toto si zřejmě myslí i současný pan velvyslanec Dr.Pavol Šepelák, který o naši činnost projevil obrovský zájem již od chvíle, kdy na svůj post nastoupil a také současnou etapu našeho projektu, který teď v roce 2010 realizujeme z grantu poskytnutého odborem Rozvojové spolupráce MZV, osobně rozhodujícím českým autoritám doporučil. Jsme a budeme mu za to vždy velice vděční, teď nás ale svým úmyslem nemocnici navštívit překvapil ještě více.

Místní staví

Má to sice i druhou stránku: budeme muset v Arandu dělat tak, abychom stihli montáže plánovaných zařízení do jeho návštěvy, co znamená, že o nějakém klidu či pohodě se nám může jen zdát. Zdá se, že i vesničané pochopili, že tentokrát nám musí být více nápomocni, než tomu bylo v minulosti, kdy nás většinou při práci jen pozorovali. Návštěvu "big bosse" z Česka berou velice vážně, vědomi si skutečnosti, že jiné vesnice něco podobného nikdy nezažijí a někteří se hlásí do práce dokonce i dobrovolně, možná také proto, že vědí, že tentokrát jim můžeme dobře

zaplatit. S některými technicky zdatnějšími uzavřeme jakési období našich smluv o dílo, takže pod vedením a dohledem Viti se práce rozbíhají na všech frontách: jedna parta na střeše nemocnice staví konstrukce pro fotovoltaiku, jiná přístěnek pro ohřívač vody, další montuje ohřívač pro veřejné sprchy na střeše mešity. Staví se také domečky pro sprchy, přilepené k mešitě, aby to teplá voda neměla daleko, a současně probíhá rekonstrukce vodovodní sítě tak, aby v ní tlak vody zbytečně neklesal a voda aby bez problému plnila nádrže na obou střechách, na nemocnici i mešitě. Úsilí místních musíme ocenit o to více, že zrovna probíhá doba mlácení obilí, takže na mnoha místech pracují celé rodiny i se svými zvířaty od svítání až do západu slunce, aby úroda nevyšla nazmar. Tato fáze zajištění zimní obživy je pro všechny horaly tou nejdůležitější, protože trvá i týdny a to, v době, kdy už nastupuje podzim a počasí může kdykoliv celou záležitost ohrozit.

V nemocnici rovněž panuje čilý ruch. Tentokrát jsme našemu mladému dispenzáři Najaffovi Alímu podle slibu dovezli také laptop, který jsme mu teď předali, aby se celá agenda v budoucnu zjednodušila a nevyžadovala tolik práce jako v současnosti rukou psané knihy pacientů, evidence výdaje léků a přehled skladu. Také tolik důležitá kontrola se tím zjednoduší, pokud ovšem náš pomocník, dohlizitel a kontaktní osoba v jednom, Sarfraz, pochopí princip jednotlivých knih a jejich součinnosti, aby nebylo tak

V nemocnici je čilý ruh. Najaf Ali a LHV Zahra pracují

jednoduché jej podvést, jak tomu, bohužel, bylo v minulosti. Najaff by nejradši podle něj nemoderní, rukou psané knihy hned zahodil, musíme jej mírnit a usměrňovat a také zakoupit tiskárnu, aby dokumenty mohly existovat i v jiné než jen virtuální podobě, o kterou můžeme kdykoliv lehce přijít. Do smlouvy s ním pak opatrně zakotvíme i některé povinnosti, které nám snad pomůžou vyhnout se krajně nežádoucímu zavírování z různých pochybných médií, pamětí a cédéček s hudbou či stahování různých her a také dost dobře možné pornografie z internetu, co všechno by tak zvědavého a virulentního

mladého muže jakým Najaff je, mohlo docela dobře napadnout. Přítomnost počítače nám umožňuje zprovoznit i malý přístroj EKG, který doposud ležel bez užitku zabalený v originální krabici. Najaff je bez sebe upřímnou radostí nad modře blikajícími křivkami na obrazovce a je patrné, že s tímto přístrojem se nepotkává úplně poprvé. Nicméně mu budeme muset zařídit ve Skardu odborné školení pro obsluhování EKG u nějakého kardiologa, co už nám předběžně přislíbil jeden z vysokých zdravotních úředníků při naší nedávné návštěvě u něj v kanceláři.

Najaf Ali vyšetřuje TBC

Vidíme také, že Najaff ani v naší nepřítomnosti nelenil a zprovoznil si mikroskop, doposud také nepoužitý a teď nám předvádí, jak sám určil u tří pacientek v Arandu jejich plicní TBC: "Není to těžké, rozeznat bakterie způsobující TBC od těch, které mají za následek jen zápal plic či průdušek. Dobře si obrázky těch bakterií pamatuji ze svého tréninku v nemocnici. A měl jsem pravdu, v Shigaru se to potvrdilo a holky dostaly od států léky" říká hrdě. Pákistán je totiž také signatářem příslušných konvencí Světové zdravotnické organizace a je proto povinen zajišťovat bezplatně jak očkování, tak léčbu

TBC. Skutečnost je, samozřejmě trochu jiná, protože chybí dokonalý monitoring i statistiky novorozenců. Ale jak vidět, vše záleží na lidech! Smontován a uveden do funkce je také odsavač hlenu z dýchacích cest, urologická centrifuga a také kyslíková jednotka, která ovšem nemůže fungovat bez proudu. S napětím proto očekáváme spuštění fotovoltaické elektrárny, montáž které se již chýlí ke konci. A pak ten slavnostní okamžik opravdu nastává: žárovky v nemocnici se rozsvítí, z kohoutků teče teplá voda, lednička mrazí, fungují všechny přístroje včetně jednotky na výrobu kyslíku a to i všechno současně, je-li třeba! A je-li elektrické energie nadbytek, aparatura vzadu ve skladišti, úhledně namontovaná a blikající na jedné ze stěn, umožní její kumulování v soustavě baterií. Na tento okamžik jsme čekali čtyři roky a teď se to splnilo, právě teď nastal ten opravdový skok ze středověku do naší doby, alespoň zde, v malé bílé budově z polyuretanových panelů pod ledovcem Čhogo-Lungma!!! Police jsou plné krabiček léků, vše je řádně zapsané do kartotéky, zkontrolováno, nic se po cestě neztratilo. Najaff ordinuje a údaje pacientů s rádoby samozřejmou nonšalancí zapisuje do notebooku, již se nemůže dočkat až nám jej docela přestane půjčovat a bude jej mít jen pro sebe. A tak se oslavuje, jak jinak, čajem a sušenkami, jak je ve zdejších končinách zvykem. Zítra je neděle a my pojedeme do Skardu, abychom mohli v pondělí na letišti přivítat českého velvyslance, který oficiálně předá výsledky naší dosavadní práce včetně výstupů projektu.

Jak se říká, člověk míní a pánbůh mění. Ještě za úplné tmy, nad ránem ze soboty na neděli nás probouzí v našem domečku silné bušení na dveře. Když rozespálí otevřeme, vidíme Sarfraz, docela zmrzlého a unaveného, který sem právě dorazil narychlo pronajatým džípem ze Skardu. Podle plánu měl ještě něco dole zařídit a počkat na nás až v neděli přijedeme, abychom dalšího dne společně počkali na velvyslancův přilet.

"Rychle vstávejte, všechno se změnilo" drmolí, zatímco mu vaříme čaj. A tak se dozvídáme, že včera odpoledne jej dr. Mubashír vyhledal kdesi na bazaru, protože dostal z České ambasády zprávu, že v plánu pana velvyslance nastala změna a namísto v pondělí přiletí již v neděli, tedy o den dříve než se původně plánovalo. Letadlo přistane

kolem jedenácté, tak se máme rychle sbalit a okamžitě jet dolů, kde se chystá velká recepce s tiskovou konferencí v domě Mehdího Sháha, chief ministra provincie Baltistán-Gilgit (GB)!! A protože mobily fungují jen ve Skardu, musel chudák Sarfraz ihned za námi, aby nám tu novinku sdělil. Moc se nám to nelíbí, v této tmě je cesta džípem dolů obzvláště nebezpečná, a také nás mrzí, že nikomu z organizátorů státní návštěvy ani nenapadlo, že cesta z Arandu do Skardu není tak jednoduchá, ale co nám zbývá, na světě už to tak chodí - balíme si baťohy na několik dní, budíme Najaffa a starostu Alího, prvního proto, abychom mu udělili poslední instrukce pro případ, že český velvyslanec do Arandu opravdu přijede, druhý musí dolů, protože bude z rukou velvyslance přebírat klíče od nové Toyoty. Pro Arandu. Nemocnice musí být v pořádku, vše čisté a uklizené, jinak již žádné peníze česká vláda příště nedá, strašíme ty, co to budou mít na odpovědnosti. Moc sice nevěříme, že by sem velvyslanec skutečně dojel a také bychom mu takovou zkušenost, v případě, že by sem musel džípem jako my, hned napoprvé nepřáli. Kolem šesté nasedáme do naší růžové Toyoty a vydáváme se na cestu dolů. Je nám přitom zřejmé, že přílet v 11.00 nemáme šanci stihnout. Hussein se snaží seč může, chce dokázat, že je opravdu zkušeným řidičem, až jej musíme mírnit, žádná sláva nestojí za to, abychom kvůli spěchu nakonec spadli do kaňonu Basho pod námi i s džípem. Nicméně, nervozita je stále v nás všech, jakoby předznamenávala, že jen tak to neprojde. A pak se to stane. Již jsme téměř v polovině údolí, nejhorší máme za sebou a blížíme se do vesničky Doko. Před naší Toyotou kličkuje na úzké cestě kráva, taková ta malá, tmavá, kterých je zde plno a pasou se samostatně ve stráních kolem cesty. Většinou před auty kličkují tak dlouho, až mají kam z cesty uhnout, co některé řidiče vyvádí z míry. A tak i spěchající Hussein troubí, nadává, jede krávě těsně za zadkem a snaží se ji takto přimět, aby konečně odpálila, ale kráva nic, stále jen utíká dál a dál. Honička zničehonic končí hroznou ránou, takovým tím příšerným zvukem, kdy kovová náprava naráží do kamene, vzápětí ten náraz vyráží Husseinovi volant z ruky, Hussein podvědomě ještě přidá plyn, motor hlasitě zařve, kola se stočí nad propast a my prožíváme svoji vteřinu pravdy, která rozhodne jen o jedné ze dvou možností: první je pád Toyoty o 400 metrů níže, druhou je zastavení pádu v bariéře balvanů, které zdejší lidé kupí kolem silničky, kde jen to jde. Máme štěstí, tady bariéra je, být to jen kousek za námi, nebyla by. Vše se odehrálo vlastně v mžiku a my jsme naživu, ještě dlouho nás však podvědomě a ve snech bude strašit ten druhý stejně pravděpodobný scénář. V nastalém tichu nádherného babího léta vylézáme otřeseně na řidičově straně z vozidla, krve by se v nás nedořezal, kolena se pod námi budou klepat ještě nejméně půl hodiny. A kráva, taková ta malá, hloupá černá kravička si to peláší dál, jak by se nic nestalo. Stejně tak by pelášila i kdyby jsme teď byli v rozbitém džípu mrtví či zranění v netečných

Tak to prostě chodí, nejdůležitější události našich životů se často odehrávají jen ve zlomcích času

a lhostejných přejích horské říčky Basho dole v kaňonu. Před autem si teď konečně povšimneme balvanu ležícího uprostřed cesty, který Hussein neviděl, protože jej zajímal jen zadek malé černé krávy před naší kapotou a do kterého jsme v plné rychlosti narazili.

Tak to prostě chodí, nejdůležitější události našich životů se často odehrávají jen ve zlomcích času. A jaké poučení z toho plyne pro Husseina? Aby se člověk stal doopravdy dobrým karakorumským řidičem, musí projít mnohou zkušeností a musí také mít velké štěstí. Je vidět, že

Husseina to mrzí, je celý otřesený, zamklý a zaražený. Toyotě se naštěstí nic moc nestalo, opět se osvědčila její jednoduchost a robustnost. Po chvilce ji kluci nadzvedli a obrátili do správného směru, motor funguje a můžeme pokračovat naší cestou. Kolem poledne dojedeme do Shigaru, kde již funguje pokrytí mobilních telefonů, ty naše se také rozezvučely, nervózně nám volají organizátoři tiskovky a recepce s českým velvyslancem, který již doletěl do Skardu a je nám vyčítáno, že již teď se ceremonie kvůli nám o hodinu zdržely. Nemáme čas se ani umýt, či převlíknout a tak za další hodinu vystupujeme z džípu zpocení a rozduchaní, v našich červených tričkách, která mají do čistoty daleko. Sídlo je obleženo ochrankou, shromáždila se zde celá politická honorace, je zde televizní štáb i několik novinářů a čeká se jen na nás- je to poprvé, co jsme se stali středem takového zájmu a hned se nám podařilo způsobit dvouhodinové zdržení. Jsme jakoby v jiném světě, cpeme se neobvyklými dobrotami, které recepce nabízí a pak posloucháme projevy chief ministra i našeho velvyslance, ve kterých se mluví o záplavách i živelných pohromách, ale také o solidaritě a o tom, že lidé si mají pomáhat i o tom, že Česká republika pomáhat chce a bude. Jsme také představeni novinářům a nazítří se naše fotografie spolu s hlavními aktéry objeví ve všech novinách i v televizi. Je to zvláštní pocit, když si člověk uvědomí, že před několika hodinami byl tak blízek smrti. Cítíme, že do tohoto světa nepatříme, i když si samozřejmě uvědomujeme, že taková událost nás posouvá po žebříčku místních VIP žádoucím směrem. Snad nás budou brát v budoucnu vážněji. Pak český velvyslanec slavnostně předá klíčky od dvou džípů, posledního to daru českého lidu lidu Pákistánskému, zástupcům vesnic Arandu a Ascoli. Jeden z nich je Ali, starosta Arandu a druhý je náš věrný pomocník a kamarád Hussein, zástupce údolí Braldu, již pasovaný na řidiče a týž, který nás před několika hodinami jen tak tak všechny nezabil. Oba se šťastně zubí a doufají, že je v novinách uvidí jejich příbuzní. Mezi pozvanými je i Raja Nazír, "ředitel místního vzdělávání" a již se k nám tlačí, v ruce má obálku. Vychází najevo, že v ní není nic jiného, než naše žádost o ustanovení učitelského místa v Arandu, kterou sice měl dávno předat chief ministrovi, ale využil diplomaticky až této příležitosti. Využívám situace a vložím se do rozhovoru. Vysvětluji chief ministrovi problém co nejpádněji i když si myslím, že to pro něj žádná novinka není. V dané konstelaci mu však nezbyvá, než všechno slíbit a výsledkem je, že nám slibuje hned dva namísto jednoho učitele. Jedině čas ale ukáže, jestli se opět nenaplní známé heslo o slibech, které se slibují a bláznech, kteří se radují, protože politici na celém světě přicházejí a odcházejí a velmi často se stává, že o slibech svých předchůdců nechtějí nic slyšet. Jisté ale je, že my se jen tak nevzdáme a daný slib jim určitě připomeneme.

Tisková konference ve Skardu

Jak se ukazuje, český velvyslanec "není žádné ořezávátko" a nejen, že si návštěvu provincie GB na Pákistánských úřadech vymohl, ale i návštěvu v Arandu myslí vážně. Má ale k dispozici podle jakéhosi protokolu jen 72 hodin, takže jedinou možností jak to realizovat, je, aby mu armáda poskytla vrtulník. A světe div se, i toho docílí, je to opravdový diplomat a zřejmě jediný, kterému se to ve zdejších končinách podařilo. Byl zde sice v minulosti i princ Charles a jiní státníci, ti všichni ale skončili hostinami v snobském přepychu reprezentačních prostor luxusně

opravené pevnosti Shigar Fort, sídla to bývalých kašmírských rádžů, který je v současnosti jedním z nejdražších hotelů světa, podobně jako třeba japonský hotel pod

Everestem. Pan Šepelák bude prvním, který se podívá do opravdové baltijské horské vesnice a spatří naši Českou nemocnici, jakých je na světě skutečně jen velmi málo a která teď snese srovnání s těmi nejznámějšími v Nepálu. S napětím očekáváme, jaký vrtulník Pákistánská armáda české návštěvě poskytne, protože od toho závisí, že bychom eventuálně mohli letět i my. Nakonec se ráno dozvídáme, že to bude velký ruský stroj, do kterého se směstná i 20 lidí.

Delegace před naší nemocnicí

Odletíme tedy všichni, to znamená, že kromě velvyslance s jeho tříčlennou českou ochrankou poletí Pákistánská posádka včetně lékaře i my s Alím, Sarfrazem a Husseinem. Celou důvěrně známou cestu do Arandu, kterou džípem jezdíme celý den, překonáme sotva za hodinu a po cestě přemlouváme pana Šepeláka, aby si vyžádal i let nad Baltoro, nejslavnější sousední ledovec se čtyřmi osmitisícovkami v závěru. To bohužel sám pilot rozhodnout nemůže a tak jen zklamaně koukáme, když v Dassu mjíjme řeku Braldu vytékající z Baltora a odbočujeme doleva do údolí

Basho. Ale i tak je let pro nás velkou odměnou a s napětím čekáme, co bude v Arandu. Když pilot zakrouží nad ledovcovou bránou Čhogo-Lungmy a klesá nad vesnicí, vidíme, že ani noha zřejmě nezůstala doma. Spousta lidiček od těch nejstarších až po batolata nadšeně mává vrtulníku vstříc a již přistáváme na malém políčku za naším domečkem, kde vrtule rozfoukala veškerou vymláčenou slámu, protože i zde se ještě před chvílí mlátilo obilí. Její chuchvalce i se zvednutým prachem lítají v povětří a pak všechno ztichne, když se vrtule zastaví. Je slyšet jen nadšený jásot a křik lidiček, jejich oblíbené: "Czech republic zindabád, Dina Viťa zindabád, czech ambassador zindabád" a pak již kráčíme k nemocnici, nad níž vlají obě vlajky, česká i Pákistánská a vidíme, že nemocnice je vycídná i zvenku a vesničané dokonce umyli i oblázky, kterými Najaff již na jaře vydláždil blátivý chodníček před vstupem. Uvnitř je také neuvěřitelný pořádek, podlaha čistounká jako nikdy předtím, Najaff v čistém tričku předvádí všechny fungující přístroje. Piloti i Pákistánský armádní lékař jsou z toho vybavení úplně vedle, všichni mají v očích slzy. I pro nás s Viťou je to netušeně velká chvíle, hrdla máme sevřená a ač je nám fangličkování v jakékoliv podobě cizí, teď pociťujeme velice zřetelně hrdost na svoji vlast i na všechny dárce, kteří nám umožnili se zde již pátý rok angažovat.

Následuje pohoštění, vesničané snášejí vše co mají, ale návštěva si bere jen čaj a sušenky, v pochopitelném strachu z následků, které jsme již opakovaně zakusili i my v minulosti. Mezitím se ozve vysílačka a v nastalém tichu se stáváme svědky rozkazu, kterým jakýsi generál ve Skardu uděluje pilotovi rozkaz letět se státní českou návštěvou na vyhlídkový let nad Baltoro!!! A tak letíme i my, vůbec nedbáme, že zítra budeme muset absolvovat celodenní cestu ze Skardu do Arandu zase nepohodlným a nebezpečným džípem.

Pan velvyslanec Šepelák mezi vesničany

Na světě se provozuje mnoho vyhlídkových letů, pokud na ně máte peníze. V Nepálu můžete letět k Everestu, anebo hluboce zaříznutým kaňonem Kálí Gandakí mezi horami Dhaulaghirí a Annapurnou, i let ke Kangchenjunze není k zahazení a totéž platí o mnoha dalších. Myslím si ale, že nic nesnese srovnání s letem na Baltoro, obzvláště, když člověk zdejší místa miluje a pamatuje si všechno, co tam v minulosti zažil. A tak zase startujeme nad malými políčky Arandů a vzduchem létá prach i sláma, lidičky dole mávají ostošest a vrtulník to bere dolů údolím. Nad soutokem Basho s řekou Braldu se stočíme nad jeho řečiště a již je neopustíme až k ledovcové bráně, kterou se řeka dere ven z útrob Baltora. Pod námi se postupně objevují všechny známé vesničky, Dassu, Apaligon, ze kterého je možné odbočit do údolí Sosbunu, pak se koryto zatočí ostře doprava a již jsou před námi sněžné vrcholky lemující tuto nejslavnější dolinu Karakorumu. Letíme teď nad rozlehlou říční terasou, kde se nachází asi 10 vesnic, z nichž nejznámější je Askoli. Tím lidská obydlí končí a dále je už jen tvrdá příroda bez možnosti provozování zemědělství. Dolina Baltoro s údolním ledovcem stejného jména je jedinou himálájskou dolinou, která má ve svém uzávěru čtyři vrcholy přesahující 8000m, z nichž nejslavnější, ale zároveň nejhorší reputaci má druhá nejvyšší hora světa, K2, vysoká přes 8600m a v baltštině nazývaná Cho-gorí, (Velká skála). Není proto divu, že právě sem se koncentruje největší zájem horolezeckých i trekařských expedic a v sezóně, která trvá obvykle od dubna do září zde projde i několik desítek expedic. Jen v posledních letech, kdy Pákistán obchází hrozba islámského militantního terorizmu, počet výprav klesl téměř na třetinu, ačkoliv celý Baltistán je ve srovnání s afghánským příhraničím celkem bezpečný.

Mustagh Tower

Nádherné štíty je možné pozorovat po obou stranách ledovce. Defilé začíná štíhlými skalními šestitisícovkami, skupinou Payiu, Mango, pak se objevuje slavná skupina Trango úžasnými stěnami z monolitní žluté žuly, rájem to skalních lezců, na pravé straně se pak vzpíná z ledového opancérování téměř osmitisícový Masherbrum, po levé ruce se posléze objevuje skoro stejně vysoký Mustagh Tower, přezdívaný himalájským Matterhornem. Hraničnímu hřebeni s Čínou teď vévodí Gasherbrum IV a ledovec Baltoro se zde rozvětňuje v místě, které kdysi italsí průzkumníci

počátkem 20. století nazvali výstižně Náměstím Concordia. Odsud se doleva otvírá pohled na ledovec Godwin Austen a ledovec Savojský, pravá větev Baltora pak přechází v ledovec Gasherbrumský. Nad Godwinem ční do nebe obrovský a strmý obr K2, proti kterému se na druhé straně ledovce se nacházející Broad Peak (Phalčan Kangrí) jeví jako zanedbatelný, i když to se svými 8040 metry zrovna žádný drobeček není. Letíme až ke K2, člověku se zdá, že sněhobílé vyfrézované kužely a převěje i ledové varhany jsou na dosah, pak se otáčíme. Když následně několik minut kopírujeme masiv Broad Peaku, v hlavě se mi vynoří vzpomínky na naši výpravu z roku 1994, kdy tam zahynuli tragicky dva naši kamarádi. Teď právě mímáme jeden z obrovských ledopádů, do kterého spadl Lexa z druhého výškového tábora a který se stal jeho hrobem, protože nebylo možné jeho tělo ani navzdory spojenému úsilí několika expedic, které tam s námi ve stejném čase působily, z ledopádu vyprostit. Druhý kamarád Slávek tenkrát nešťastně onemocněl akutní horskou nemocí hned poté, co jsme postavili na moréně Godwin Austenu základní tábor a nepomohla mu ani noc strávená v hyperbarické komoře, kterou jsme si vypůjčili od Američanů, ani transport na Concordii kam jsme jej snesli na improvizovaných nosítkách hned dalšího dne. Počasí se totiž pokazilo a námi přivolaný vrtulník, který jediný jej mohl včas transportovat do nemocnice ve Skardu, mohl vzlétnout až po dvou dnech. To už pak odvezl jen mrtvé Slávkovo tělo, protože akutní horská nemoc obvykle zabíjí rychle.

Nádherná K2

Přeletěli jsme nad Concordií a směřujeme teď na východ k Čhogolíze, nádherné vysoké sedmitisícovce, která se zase stala již v padesátých letech hrobem tehdy jednoho z nejslavnějších horolezců, Hermanna Buhla, který se zřítíl při sestupu z ní i s převějí, která se s ním uvolnila. Pak bereme zatáčku ostře doleva a objevuje se celá podkova osmi vrcholů masivu Gashebrumm, ze kterých dva také přesahují osm tisíc metrů. Jsou

to Gasherbrum I, zvaný též Hidden Peak a Gasherbrum II, o něco nižší, mezi nimi obrovský rozervaný ledopád pokrytý jiskřivým, netknutým sněhem. Srdce se mi sevře, vzpomínky na expedici z roku 1988 se vynořují, je to sice již dvaadvacet let, ale mně se teď zdá, že to bylo včera. Tam, na boční moréně vytačené rozbrázděnou ledovou dálnicí rozeznávám místo základního tábora, odkud jsme ledopádem opakovaně vystupovali až na jeho zlom abychom vše potřebné vynesli tam a postupně dál, dovnitř do obrovské podkovy ledu a sněhu až do šesti tisíc metrů, kde byly dva kupolovité stany naší "jedničky". Jako film se mi vybavují všechny podstatné momenty společného dobrodružného výstupu se spolulezkyní Livií Klembárovou, lékařkou a výbornou horolezkyní z Košic.

Broad Peak

Druhý tábor i ten třetí, orlí hnízdo v 7500 metrech, ale hlavně ten moment, kdy už nebylo kam stoupat výš a my stály 25.června na vrcholu Gasherbrumu II. jako první občanky tehdejšího Československa. Člověk je v takové chvíli trochu bezradný, jakoby se v něm na zlomek vteřiny zastavil čas. A v tom zdánlivě zastaveném čase se na mizivý okamžik stává součástí toho obrovského nádherného vznešeného a neopakovatelného modro-bílo-černého obrazu zalitého poledním sluncem. Všude kolem jsou horští velikáni, prakticky 360 stupňů dokola

samé hory a ledovce. Anebo ten obraz tenkrát vstoupil do našich srdcí a stal se naší součástí již na celý zbytek našich životů? Tak nějak to je. O horolezectví se říká, že na jeden díl radosti v něm připadá devět dílů bolesti a trápení. V mých vzpomínkách teď, po tolika letech ale pociťuji jen tu radost. Uvědomila jsem si ten dotek dávné radosti velice intenzivně, jak jsme se tam vznášeli vrtulníkem nad v té chvíli tak klidným a netknutým horským světem v neskutečně krásném zlatavém světle babího léta a cítila jsem zároveň velikou vděčnost. Znovu jsem si uvědomila, že hory jsou tím nejkrásnějším, co jsem kdy potkala a kdybych měla svůj život opakovat, asi bych nevolila jinak.

Ve Skardu nás kromě jiného čeká dotažení formalit týkajících se druhého (modrého, jak zkráceně říkáme) z džípů. Vtip je v tom, že žádná z repasovaných Toyot, které se tady nejvíce prodávají, nemá při dovezení do provincie Gilgit-Baltistán platnou poznávací značku ani technický průkaz v pravém slova smyslu. Čísla motorů a karoserií jsou nově vyražena a také neodpovídají těm v kupních smlouvách, kterými je armáda převedla na nové civilní majitele a které jsou jeho jediným dokladem legálního nabytí. Je to asi tak, že tento kupec koupil vyřazené auto, čili vrak, který by zřejmě všude jinde na světě skončil na jediném místě, na vrakovišti.

Ale v Pákistánu je to jinak. Koupí vraku začíná zmrtvýchvstání auta, které dávno dosloužilo a to v některé z mnoha pošmourných dílen, kde tito mrtví fénixové takzvaným repasováním znovu povstávají z popela. Jediným háčkem reinkarnace, po které je auto opravdu jako zbrusu nové, je nová identita vozidla, kterou bude muset v horské provincii GB nabýt, jestli tam vůbec dojede, co již záleží na šikovnosti jeho majitele i na tom, jaké má známosti a jak má hluboko do kapsy. Podobně jako všichni ostatní cizinci jezdící do Pákistánských velehor jsme samozřejmě nikdy neměli ani

Prodej auta u notáře. V popředí Dr.Mubashir

ponětí, že většina zdejších aut jezdí s plechovými tabulkami zakoupenými na bazaru a s klikyháky na ní namalovanými vlastní rukou majitele. To samo sebou předpokládá trvalé přimhuřování očí policajtů i všech jejich nadřízených, které asi také není zadarmo a celá ta hra samozřejmě platí pouze na území Baltistánu, co znamená, že takové auto z něj nikdy nemůže vyjet. Protože jsme cizinci a auta kupujeme za peníze českých sponzorů, které musíme řádně vyúčtovat, je pro nás takový postup neakceptovatelný. To znamená, že cena auta bude v prodejní smlouvě prodejcem navýšena o částku, za kterou je schopen platné papíry vyřídit na místních úřadech, ale tato bude námi vyplacena až to skutečně nastane. Tato operace, pochopitelně, nějakou dobu trvá a co se modrého džípu týče, v úterý bude dotažena. Holt, jiný kraj, jiný mrav a my se alespoň celý život máme co učit a poznávat, kolik jen různých tváří může korupce mít.

Ve středu 6.října se zase kodrcáme džípem ze Skardu do stále pracovní reality Arandu, kde nás ještě v příštím týdnu čeká mnoho dodělávek. Kromě jiného i dokončení vodovodní sítě, ve které potřebujeme udržet konstantní tlak. Jak jen je těžké vysvětlit vesničanům, že nemají tajně v noci vymontovávat uzávěry, které jsme tam předtím za drahé peníze dovezli a namontovali! Marně jim vysvětlujeme, že když uzávěry či kohoutky odmontují, nepoteče jim voda do nádrže na střeše mešity. Nevěří tomu, protože nemají pojem o hydrostatickém tlaku, o Archimedovi nikdy neslyšeli a tudíž nevědí co to jsou spojitě nádoby, ale hlavně, voda tady vždy v minulosti tekla v kanálcích a rozlévala se na políčka, proč by tedy teď měla všechna být bez užitku jen v trubkách!? Zase se přesvědčujeme o univerzálním potenciálu vzdělání, které tady tolik chybí. Spolu s bezmocným vztekem v nás také sílí odhodlání: Tu školu musíme rozpohybovat a sehnat učitele, to je nad slunce jasnější, jinak se zde nic natrvalo nezmění!

Seznam realizovaných výsledků v průběhu zimní a letní mise 2010 v Arandu:

1. Konsolidace nemocnice po výměně dispenzářů v březnu 2010
2. Inventura léků, přístrojového vybavení a ostatního inventáře. Předání budovy i vybavení novému dispenzáři Najaffu Alímu.
3. Doplnující nákup léků na období od března do srpna 2010
4. Zajištění školení na nejnižší stupeň ženské sestry pro 3 děvčata z Arandu ve státní nemocnici DHQ ve Skardu v době od května do listopadu 2010.
5. Nákup, dovoz, montáž a uvedení do chodu fotovoltaické elektrárny na střeše nemocnice.
6. Zaškolení na obsluhu fotovoltaické elektrárny.
7. Nákup, dovoz a montáž 2 slunenčích ohřivačů vody (jeden pro nemocnici a jeden pro veřejné teplé sprchy). Rekonstrukce vodovodu, stavba sprch, přístřešku, napojení a zprovoznění ohřivačů.
8. Nákup a dovoz léků na zimní období.
9. Nákup kombinovaného ter.auta Toyota 84 pro potřeby záchranného systému pro Arandu a celou dolinu Basho. Slavnostní předání obou aut vesnicím Ascoli a Arandu z rukou čs.velvyslance.
10. Zajištění školení na řidiče pro Jusupa, syna Ahmada Alího z Arandu.
11. Ve věci propagace České nemocnice:
 - návštěva velvyslance,
 - tiskovka ve Skardu,
 - prezentace na 5 Tv kanálech,
 - Zmínka o Czech Hospital ve všech denících, v mnohých na titulních stranách.
12. Započato soustředěné úsilí za účelem postavení či alespoň opravy a rozšíření stávající školy a získání nejméně jednoho stálého státem placeného učitele.
13. Zajištění další spolupráce a odborného dohledu nad nemocnicí ze strany spolupracující organizace BHEF v osobách DR.Mubashira a ženské sestry Zahry včetně pokračování programu plánované rodiny.
14. Uvedení do chodu celého přístrojového vybavení nemocnice (lednička, světla, EKG, odsavač hlenu, mikroskop, kyslíková jednotka, měřič cukru, urologický set...
15. Naprogramování jednoduchého programu v počítači pro zjednodušení a zpřehlednění evidence vydávaných léků, knihy pacientů i registru skladu léků. Zakoupení tiskárny k počítači, zaškolení dispenzáře, oživení EKG a uvedení do běžného užívání.

V rámci spolupráce s nadací PP Berkat, která v minulosti iniciovala transplantace rohovek v Afghánistánu, prověřena možnost zaškolení schopného očního chirurga ve Skardu na tutéž aktivitu. Realizován monitoring existujícího vybavení potřebného k provádění transplantací a nalezen vhodný zájemce oční chirurg Dr.Niaz Alí.

Účetnictví Czech Hospital, o.s. rok 2010

Výčet položek

podle vyhlášky č.504/2002 Sb.

ve znění vyhlášky č.476/2003 Sb.

Název, sídlo, právní
forma

a předmět činnosti

účetní jednotky

Výkaz zisku a ztráty

ve zjednodušeném rozsahu

ke dni 31.12.2010

(v Kč)

Czech Hospital,

občanské sdružení

Šlechtitelů 636/6

783 71 Olomouc

IČ: 22737219

Název položky	činnost hlavní	činnost hospodářská
A. NÁKLADY		
I. Spotřebované nákupy celkem	632 215,34	
II. Služby celkem	488 360,16	
III. Osobní náklady celkem		
IV. Daně a poplatky celkem		
V. Ostatní náklady celkem	3 899,41	
VI. Odpisy, prodaný majetek, tvorba rezerv a opravných položek celkem		
VII. Poskytnuté příspěvky celkem		
VIII. Daň z příjmu celkem		
Náklady celkem	1 124 474,91	0,00
B. VÝNOSY		
I. Tržby za vlastní výkony a za zboží celkem		
II. Změny stavu vnitroorganizačních zásob celkem		
III. Aktivace celkem		
IV. Ostatní výnosy celkem	1 060,61	
V. Tržby z prodeje majetku, zúčtování rezerv a opravných položek celkem		
VI. Přijaté příspěvky celkem	110 731,20	
VII. Provozní dotace celkem	997 500,00	
Výnosy celkem	1 109 291,81	0,00
C. Výsledek hospodaření před zdaněním	-15 183,10	0,00
D. Výsledek hospodaření po zdaněním	-15 183,10	0,00

Výčet položek
podle vyhlášky č.504/2002 Sb.
ve znění vyhlášky č.476/2003 Sb.

Název, sídlo, právní
forma
a předmět činnosti
účetní jednotky

Rozvaha (bilance)

ve zjednodušeném rozsahu
ke dni **31.12.2010**
(v Kč)

Czech Hospital,
občanské sdružení
Šlechtitelů 636/6
783 71 Olomouc

IČ:22737219

AKTIVA	Stav k prvnímu dni účetního období	Stav k poslednímu dni účetního období
A. Dlouhodobý majetek celkem	0,00	0,00
I. Dlouhodobý nehmotný majetek celkem		
II. Dlouhodobý hmotný majetek celkem		
III. Dlouhodobý finanční majetek celkem		
IV. Oprávky k dlouhodobému majetku celkem		
B. Krátkodobý majetek celkem	141 899,10	126 716,00
I. Zásoby celkem		19 870,00
II. Pohledávky celkem		
III. Krátkodobý finanční majetek celkem	141 899,10	72 189,07
IV. Jiná aktiva celkem		34 656,93
AKTIVA CELKEM	141 899,10	126 716,00
PASIVA		
A. Vlastní zdroje celkem	141 899,10	126 716,00
I. Jmění celkem	141 899,10	141 899,10
II. Výsledek hospodaření celkem		-15 183,10
B. Cizí zdroje celkem	0,00	0,00
I. Rezervy celkem		
II. Dlouhodobé závazky celkem		
III. Krátkodobé závazky celkem		
IV. Jiná pasiva celkem		
PASIVA CELKEM	141 899,10	126 716,00

Sestaveno dne: 30.3.2011

Obratová a zůstatková předvaha 1.1.2010 – 31.12.2010

Datum : 15.03.2011 Obratová a zůstatková předvaha - Od: 01.01.2010 Do: 31.12.2010

Czech Hospital o.s.

Strana : 1

Šlechtitelů 636/6

Útvar : 0 (včetně podřízených)

OLOMOUC 77900

IČO 22737219 DIČ CZ22737219

Účet	POČÁTEČNÍ STAV NA ZAČÁTKU ROKU		OBRATY OD 01.01.2010 DO 31.12.2010		Z Ů S T A T E K	
	Má dáti	Dal	Má dáti	Dal	Má dáti	Dal
112/	0,00	0,00	19 870,00	0,00	19 870,00	0,00
112 ****	0,00	0,00	19 870,00	0,00	19 870,00	0,00
211/1001	2,00	0,00	35 000,00	28 760,00	6 242,00	0,00
211/1003	0,00	0,00	1 006 926,00	980 018,31	26 907,69	0,00
211/1005	0,00	0,00	838 904,27	838 904,27	0,00	0,00
211/1006	1,54	0,00	137 521,80	137 503,42	19,92	0,00
211 ****	3,54	0,00	2 018 352,07	1 985 186,00	33 169,61	0,00
221/1001	141 895,56	0,00	1 089 406,60	1 193 958,67	37 343,49	0,00
221/1002	0,00	0,00	1 008 929,93	1 007 253,96	1 675,97	0,00
221 ****	141 895,56	0,00	2 098 336,53	2 201 212,63	39 019,46	0,00
261/	0,00	0,00	3 027 246,41	3 027 246,41	0,00	0,00
261 ****	0,00	0,00	3 027 246,41	3 027 246,41	0,00	0,00
315/1000	0,00	0,00	30 870,00	30 870,00	0,00	0,00
315 ****	0,00	0,00	30 870,00	30 870,00	0,00	0,00
321/	0,00	0,00	140 367,63	140 367,63	0,00	0,00
321 ****	0,00	0,00	140 367,63	140 367,63	0,00	0,00
346/	0,00	0,00	997 500,00	997 500,00	0,00	0,00
346 ****	0,00	0,00	997 500,00	997 500,00	0,00	0,00
381/	0,00	0,00	34 656,93	0,00	34 656,93	0,00
381 ****	0,00	0,00	34 656,93	0,00	34 656,93	0,00
501/1000	0,00	0,00	71 327,64	0,00	71 327,64	0,00
501/5001	0,00	0,00	18 571,63	0,00	18 571,63	0,00
501/5320	0,00	0,00	211 584,00	0,00	211 584,00	0,00
501/5340	0,00	0,00	146 284,05	0,00	146 284,05	0,00
501/5350	0,00	0,00	22 136,81	0,00	22 136,81	0,00
501/5431	0,00	0,00	12 065,09	0,00	12 065,09	0,00
501/5432	0,00	0,00	3 142,80	0,00	3 142,80	0,00
501/5433	0,00	0,00	4 221,43	0,00	4 221,43	0,00
501/5434	0,00	0,00	10 133,76	0,00	10 133,76	0,00
501/5436	0,00	0,00	34 967,04	0,00	34 967,04	0,00
501/5437	0,00	0,00	15 724,03	0,00	15 724,03	0,00
501/5438	0,00	0,00	7 047,31	0,00	7 047,31	0,00
501/5439	0,00	0,00	75 009,75	0,00	75 009,75	0,00
501 ****	0,00	0,00	632 215,34	0,00	632 215,34	0,00
518/1000	0,00	0,00	39 495,09	0,00	39 495,09	0,00
518/5001	0,00	0,00	58 927,24	0,00	58 927,24	0,00
518/5511	0,00	0,00	13 006,85	0,00	13 006,85	0,00

518/5512	0,00	0,00	32 000,41	0,00	32 000,41	0,00
518/5513	0,00	0,00	25 000,32	0,00	25 000,32	0,00
518/5514	0,00	0,00	10 133,76	0,00	10 133,76	0,00
518/5515	0,00	0,00	27 412,82	0,00	27 412,82	0,00
518/5522	0,00	0,00	75 000,96	0,00	75 000,96	0,00
518/5523	0,00	0,00	78 933,75	0,00	78 933,75	0,00
518/5524	0,00	0,00	85 168,13	0,00	85 168,13	0,00
518/5531	0,00	0,00	27 280,63	0,00	27 280,63	0,00
518/5600	0,00	0,00	16 000,20	0,00	16 000,20	0,00
518 ****	0,00	0,00	488 360,16	0,00	488 360,16	0,00
549/1001	0,00	0,00	1 547,91	20,38	1 527,53	0,00
549/1002	0,00	0,00	1 091,00	0,00	1 091,00	0,00
549/1003	0,00	0,00	1 280,88	0,00	1 280,88	0,00
549 ****	0,00	0,00	3 919,79	20,38	3 899,41	0,00
644/	0,00	0,00	0,00	1 047,10	0,00	1 047,10
644 ****	0,00	0,00	0,00	1 047,10	0,00	1 047,10
649/	0,00	0,00	0,00	13,51	0,00	13,51
649 ****	0,00	0,00	0,00	13,51	0,00	13,51
682/	0,00	0,00	0,00	110 731,20	0,00	110 731,20
682 ****	0,00	0,00	0,00	110 731,20	0,00	110 731,20
691/1001	0,00	0,00	0,00	997 500,00	0,00	997 500,00
691 ****	0,00	0,00	0,00	997 500,00	0,00	997 500,00
901/	0,00	141 899,10	0,00	0,00	0,00	141 899,10
901 ****	0,00	141 899,10	0,00	0,00	0,00	141 899,10
CELKOVÝ						
SOUČET	141 899,10	141 899,10	9 491 694,86	9 491 694,86	1 251 190,91	1 251 190,91

Účetní rozvrh – Czech Hospital, o.s. 2010

0	Třída 0 --- DLOUHODOBÝ MAJETEK ---
01	Dlouhodobý nehmotný majetek
011	Zřizovací výdaje
012	Nehmotné výsledky výzkumu a vývoje
013	Software
014	Ocenitelná práva
015	Goodwill
018	Drobný dlouhodobý nehmotný majetek
019	Jiný dlouhodobý nehmotný majetek
02	Dlouhodobý hmotný majetek odpisovaný
021	Stavby
022	Samostatné movité věci a soub. mov.věcí
025	Pěstitelské celky trvalých porostů
026	Základní stádo a tažná zvířata
029	Jiný dlouhodobý hmotný majetek
03	Dlouhodobý hmot. majetek - neodpisovaný
031	Pozemky
032	Umělecká díla a sbírky
04	Nedokončený N a H DM a pořiz. DFM
041	Pořízení dlouhodobého nehmot. majetku
042	Pořízení dlouhodobého hmotného majetku
043	Pořízení dlouhodobého finanč. majetku
05	Poskyt. zál. na dlouhod.majetek
051	Poskyt.zálohy na dlouhodobý nehm.majetek
052	Poskyt.zálohy na dlouhodobý hmot.majetek
053	Poskyt.zálohy na dlouhodobý fin.majetek
06	Dlouhodobý finanční majetek
061	Podíl.cenné papíry a vklady rozh.vliv
062	Podíl.cenné papíry a vklad podst.vlivem
063	Ostatní dlouhodobé cenné papíry a vklady
065	Dlužné cenné papíry držené do splatnosti
066	Půjčky podnikům ve skupine
067	Ostatní půjčky
069	Jiný dlouhodobý finanční majetek
07	Oprávky k dlouhodobému nehmot. majetku
071	Oprávky ke zřizovacím výdajům
072	Oprávky k nehm.výsl. výzkumu a vývoje
073	Oprávky k softwaru
074	Oprávky k ocenitelným právům
075	Oprávky ke goodwillu
078	Oprávky k dlouhodobému nehm.majetku
079	Oprávky k jinému dlouhodobému nehm.majet
08	Oprávky k dlouhodobému hmot. majetku
081	Oprávky ke stavbám
082	Oprávky k sam. movitým věcem a souborům
085	Oprávky k pěstitelským celkům trval.por.
086	Oprávky k základnímu stádu a tažným zv.
088	Oprávky k drobnému dlouhodobému hmot.maj
089	Oprávky k jinému dlouhodobému hmot.maj.

09	Opravné položky k dlouhodobému majetku
091	Opr.pol. k dlouhodobému nehmot. majetku
092	Opr.pol. k dlouhodobému hmot. majetku
093	Opr.pol. k dlouhod.nedok.nehmot. majetku
094	Opr.pol. k dlouhod.nedok.hmot. majetku
095	Opr.pol. k poskytnutým zálohám
096	Opr.pol. k dlouhodobému finančnímu maj.
097	Oceňovací rozdíl k nabytému majetku
098	Oprávký k oceň.rozdílu k nabytému majetk
1	Třída 1--- ZÁSoby ---
11	Materiál
111	Pořízení materiálu
112	Materiál na skladě
118	Poskytnuté zálohy na materiál
119	Materiál na cestě
12	Zásoby vlastní výroby
121	Nedokončená výroba
122	Polotovary vlastní výroby
123	Výrobky
124	Zvířata
128	Poskytnuté zálohy na zvířata
13	Skup. 13 - Zboží
131	Pořízení zboží
132	Zboží na skladě a v prodejnách
138	Poskytnuté zálohy na zboží
139	Zboží na cestě
19	Skup. 19 - Opravné položky k zásobám
191	Opravná položka k materiálu
192	Opravná položka k nedokončené výrobě
193	Opravná položka k polotovarům vl.výroby
194	Opravná položka k výrobkům
195	Opravná položka ke zvířatům
196	Opravná položka ke zboží
197	Opravná položka k zálohám na materiál
198	Opravná položka k zálohám na zboží
199	Opravná položka k zálohám na zvířata
2	Třída 2 --- FINANČNÍ ÚČTY ---
21	Skup. 21 - Peníze
211	Pokladna
2111001	Pokladna-Kč
2111003	Pokladna-USD
2111005	Pokladna-RPS-projekt
2111006	Pokladna-RPS
213	Ceniny
22	Skup. 22 - Účty v bankách
221	Bankovní účty
2211001	Bankovní účty - RB-Kč
2211002	Bankovní účty - RB-USD
23	Skup. 23 - Běžné bankovní úvěry
231	Krátkodobé bankovní úvěry
232	Eskontní úvěry
24	Skup. 24 - Jiné krátkodobé fin.výpomoci

241	Emitované krátkodobé dluhopisy
249	Ostatní krátkodobé finanční výpomoci
25	Skup. 25 - Krátkodobý finanční majetek
251	Majetkové cenné papíry k obchodování
252	Vlastní akcie a vlastní obchodní podíly
253	Dlužné cenné papíry k obchodování
255	Vlastní dluhopisy
256	Dlužné cen.pap.se spl. do 1 roku do spl.
257	Ostatní realizovatelné cenné papíry
259	Požizování krátkodobého fin. majetku
26	Skup. 26 - Převody mezi finančními účty
261	Peníze na cestě
29	Skup. 29 - Opr.pol.ke krátkod.fin.majet.
291	Opravná pol.ke krátkodobému fin.majetku
3	Třída 3 --- ZÚČTOVACÍ VZTAHY ---
31	Skup. 31 - Pohledávky
311	Pohledávky z obchodních vztahů
312	Směnky k inkasu
313	Pohledávky za eskontované cenné papíry
314	Poskytnuté provozní zálohy
3141000	Poskytnuté provozní zálohy
315	Ostatní pohledávky
3151000	Ostatní pohledávky
32	Skup. 32 - Závazky
321	Závazky z obchodních vztahů
322	Směnky k úhradě
324	Přijaté provozní zálohy
3241000	Přijaté provozní zálohy
325	Ostatní závazky
33	Skup. 33 - Zúčtování se zam. a instit.
331	Zaměstnanci
333	Ostatní závazky vůči zaměstnancům
335	Pohledávky za zaměstnanci
336	Zúčtování s instit. soc.zab. a zdr.poj.
3361001	Zúčtování s instit. zdr.poj.
3361002	Zúčtování s instit. soc.poj.
34	Skup. 34 - Zúčtování daní a dotací
341	Daň z příjmů
342	Ostatní přímé daně
3421001	Ostatní přímé daně - zálohová daň
3421002	Ostatní přímé daně - srážková daň
343	Daň z přidané hodnoty
345	Ostatní daně a poplatky
346	Dotace ze státního rozpočtu
347	Ostatní dotace
348	Nároky na dotace a ostatní zúčtování
35	Skup. 35 - Pohled. ke společníkům a sdr.
352	Pohledávky za úč.jedn.pod podst.vlivem
354	Pohledávky za společn. při úhradě ztráty
358	Pohledávky k účastníkům sdružení
36	Skup. 36 - Závazky ke společníkům a sdr.
361	Závazky k podnikům ve skupině

364	Závazky ke společn.při rozdělování zisku
367	Závazky z ups.nespl.cenných papírů a vkl
368	Závazky k účastníkům sdružení
37	Skup. 37 - Jiné pohledávky a závazky
373	Nakoupené obce
374	Pohledávky z pronájmu
375	Pohledávky z emitovaných dluhopisů
378	Jiné pohledávky
379	Jiné závazky
38	Skup. 38 - Přechodné účty aktiv a pasív
381	Náklady příštích období
383	Výdaje příštích období
384	Výnosy příštích období
385	Příjmy příštích období
386	Kursově rozdílů aktivní
387	Kursově rozdílů pasívní
388	Dohadné účty aktivní
389	Dohadné účty pasívní
39	Skup. 39 - Opr.pol.k zúčt.vzt.a vniř.zúč
391	Opravná položka k pohledávkám
395	Vnitřní zúčtování
4	Třída 4 --- KAP.ÚČTY A DLOUH.ZÁVAZKY ---
41	Skup. 41 - Základní kapitál a kap.fondy
42	Skup. 42 - Fondy ze zisku a převed. HV
43	Skup. 43 - Výsledek hospodaření
45	Skup. 45 - Rezervy
46	Skup. 46 - Dlouhodobé bankovní úvěry
47	Skup. 47 - Dlouhodobé závazky
48	Odložený daňový závazek a pohledávka
49	Skup. 49 - Individuální podnikatel
5	Třída 5 --- NÁKLADY ---
50	Skup. 50 - Spotřebované nákupy
501	Spotřeba materiálu
5011000	Spotřeba materiálu
5013001	materiál pro nemocnici
5015001	materiál pro nemocnici
5015320	MPN-dlouhodobý majetek
5015340	MPN-zásoby a materiál
5015350	MPN-energie
5015431	MPN-mat.boxy a evidence
5015432	MPN-mat.výměna potrubí
5015433	MPN-mat.zajišť.tlaku
5015434	MPN-mat.rozšíření potrubí
5015436	MPN-mat.kolektory
5015437	MPN-mat.přístřešek
5015438	MPN-mat.sprcha
5015439	MPN-mat.stavba solárních kolektorů
502	Spotřeba energie
503	Spotřeba ostatních neskladov.dodávek
5031001	spotřeba vodné, stočné
5031002	Spotřeba plynu
5031003	Spotřeba tepla

504	Prodané zboží
51	Skup. 51 - Služby
511	Opravy a udržování
512	Cestovné
513	Náklady na reprezentaci
518	Ostatní služby
5181000	Ostatní služby
5183001	Ostatní služby
5185001	Ostatní služby - nemocnice
5185511	Ost.slужby - zajištění tek.vody
5185512	Ost.slужby - zajištění sprch
5185513	Ost.slужby - stavba kolektorů
5185514	Ost.slужby - oprava elektrocentrály
5185515	Ost.slужby - pomocné práce
5185522	Ost.slужby - dispenzář
5185523	Ost.slужby - LHV dětská sestra
5185524	Ost.slужby - Abdullah Hospital
5185531	Ost.slужby - doprava
5185600	Ost.slужby - přímá podpora
52	Skup. 52 - Osobní náklady
521	Mzdové náklady
524	Zákonné sociální pojištění
525	Ostatní sociální pojištění
527	Zákonné sociální náklady
528	Ostatní sociální náklady
53	Skup. 53 - Daně a poplatky
530	Daně a poplatky
531	Daň silniční
532	Daň z nemovitosti
538	Ostatní daně a poplatky
54	Skup. 54 - Jiné provozní náklady
541	Smluvní pokuty a úroky z prodlení
542	Ostatní pokuty a penále
543	Odpis nedobytné pohledávky
544	Úroky
545	Kurzové ztráty
546	Dary
548	Manka a škody
549	Jiné ostatní náklady
5491001	Jiné ostatní náklady-poplatek bance
5491002	Jiné ostatní náklady-repre
5491003	Jiné ostatní náklady
55	Skup. 55 - Odpisy, rez. a opr. pol. prov. nák
551	Odpisy dlouhodob. nehmot. a hmot. majetku
552	Zůstatková cena prodaného dlouh. majetku
553	Prodané cenné papíry a podíly
554	Prodaný materiál
555	Tvorba rezerv
559	Tvorba opravných položek
56	Skup. 56 - Finanční náklady
57	Skup. 57 - Rezervy a opr. pol. fin. nákladů
58	Skup. 58 - Mimořádné náklady

581	Poskytnuté příspěvky zúčtované mezi org.
582	Poskytnuté členské příspěvky
59	Skup. 59 - Daně z příjmu a převod. účty
591	Daň z příjmů z běžné činnosti - splatná
595	Dodatečné odvody daně z příjmu
6	Třída 6 --- VÝNOSY ---
60	Skup. 60 - Tržby za vlast.výkony a zboží
601	Tržby za vlastní výrobky
602	Tržby z prodeje služeb
6021000	Tržby z prodeje služeb-příjmy od klientů
6022002	tržby za ostatní služby z hospodářské či
604	Tržby za zboží
61	Skup. 61 - Změny stavu zásob vlastní čin
611	Změna stavu nedokončené výroby
612	Změna stavu polotovarů vlastní výroby
613	Změna stavu výrobku
614	Změna stavu zvířat
62	Skup. 62 - Aktivace
621	Aktivace materiálu a zboží
622	Aktivace vnitropodnikových služeb
623	Aktivace dlouhodobého nehmotného majetku
624	Aktivace dlouhodobého hmotného majetku
64	Skup. 64 - Jiné provozní výnosy
641	Smluvní pokuty a úroky z prodlení
642	Ostatní pokuty a penále
644	Úroky
648	Ostatní provozní výnosy
649	Jiné ostatní výnosy
65	Skup.65-Zúčtování rezerv a opr.polož.
652	Zúčtování zákonných rezerv
654	Zúčtování ostatních rezerv
655	Zúčtování komplexn.nákladů příšt.obd.
657	Zúčtování oprávkky k opr.položce
659	Zúčtování opravných položek
66	Skup. 66 - Finanční výnosy
68	Skup. 68 - Mimořádné výnosy
681	Přijaté příspěvkyzúčtované mezi org.slž
682	Přijaté příspěvky - dary
684	Členské příspěvky
69	Skup. 69 - Převodové účty
691	Provozní dotace
6911001	Provozní dotace
7	Třída 7 -- ZÁVĚRKOVÉ A PODROZVAH.ÚČTY --
70	Skup. 70 - Účty rozvažné
701	Počáteční účet rozvažný
702	Konečný účet rozvažný
71	Skup. 71 - Účet zisku a ztrát
710	Účet zisků a ztrát
9	Třída 9 -- VNITROPODNIKOVÉ ÚČETNICTVÍ
90	Vlastní jmění
901	Vlastní jmění
911	Fondy

921	Oceňovací rozdíly z přecenění majetku
93	Výsledek hospodaření
931	Výsledek hospodaření ve schvalovacím ř.
932	Nerozdělený zisk, neuhrazená ztráta z m
94	Rezervy
941	Rezervy
95	Dlouhodobé bankovní úvěry
96	
961	Počáteční účet rozvahový
962	Konečný účet rozvahový
963	Účet výsledku hospodaření
97	Podrozvahové účty
971	Podrozvahové účty
999	Vyrovňovací účet k podrozvahovým účtům

Zpráva o provedení kontroly správnosti vynaložení finančních příspěvků na realizaci projektu zahraniční rozvojové spolupráce v gesci Ministerstva zahraničních věcí ČR

Název projektu: Modelový projekt pro zlepšení životních standardů lidí žijících v extrémních podmínkách vysoké nadmořské výšky himálajských vesnic (4/2010/38)

Příjemce dotace: Czech Hospital o. s. se sídlem Šlechtitelů 636/6, 783 71 Olomouc, IČ 22737219

Ověřované období: 1. 1. 2010 – 31. 12. 2010

Ověřovatel: Ing. Blanka Hálová
Na Staré silnici 114
397 01 Písek - Semice
tel.: 602 297 007
e-mail: blanka.halova@volny.cz

Osoby, které se kontroly zúčastnily:

- Ověřovatel - Ing. Blanka Hálová (auditor)
- Czech Hospital o.s. (dále jen o.s.)
- Ing. Vítězslav Dokoupil, koordinátor projektu, místopředseda o.s.
- Petra Máchová, administrativní pracovnice o.s.
- RNDr. Dina Štěrbová, předsedkyně o.s.

Dotace dle rozhodnutí: 997 500 Kč

Poskytnutá dotace: 997 500 Kč

Vyčerpaná dotace: 997 500 Kč

Rozpočet projektu: 1 996 000 Kč

Na základě smlouvy s Ministerstvem zahraničních věcí ČR (dále jen MZV ČR) uzavřené dne 14.1.2011 jsem v období 1.3.2011 – 28.3.2011 provedla kontrolu správnosti vynaložení finančních příspěvků na výše uvedený projekt. Kontrola prvotních dokladů byla provedena v sídle o.s. Účelem kontroly bylo zjistit, zda

- jsou finanční prostředky vynakládány v souladu s projektovým dokumentem,
- jsou vynaložené finanční prostředky oprávněné a řádně zdokumentované,
- vedení projektu zabezpečuje odpovídající řídicí struktury, vnitřní kontrolu a evidenci spolehlivým způsobem.

Kontrolu jsem provedla porovnáním rozpočtu, vyúčtování dotace za rok 2010 a účetní evidence p.o. týkající se výše uvedené dotace s doklady - bankovními výpisy, fakturami došlými, pokladními doklady, vyúčtováním služebních cest, mzdovými podklady a smlouvami. Vysvětlení k získaným poznatkům podali výše uvedení pracovníci o.s.

Přehled čerpání dotace

Druh výdajů	Rozpočet	Čerpání
1. Osobní náklady		
1.1 Management		
1.2 Experti / konzultanti		
1.3 Administrativní/pomocný personál		
Osobní náklady – mezisoučet		
2. Cestovní náklady		
2. Diety (dle platných právních předpisů)		
Cestovní náklady – mezisoučet		
3. Vybavení a dodávky zboží (pouze plně pro účely projektu, vše nutno specifikovat)		
3.1 Dlouhodobý nehmotný majetek		
3.2 Dlouhodobý hmotný majetek	190 000,00	211 581,25
3.4 Zásoby, materiál	170 000,00	146 282,20
3.5 Energie	20 000,00	22 136,51
Vybavení a dodávky zboží – mezisoučet	380 000,00	379 999,96
4. Přímé náklady v místě realizace (pouze plně sloužící pro účely projektu - nutno prokázat účetními doklady)		
4.1 Pronájem nemovitostí		
4.3. Drobný materiál	162 310,00	162 310,11
Přímé náklady v místě realizace - mezisoučet	162 310,00	162 310,11

5. Subdodávky (služby plně zajištěné externí dodávkou)		
5.1 Průzkumné, stavební, montážní, servisní, zabezpečovací a další technické práce	97 000,00	107 552,78
5.2 Expertní služby (odborné studie, technická dokumentace, výzkum, právní a ekonomické poradenství apod.)	254 933,00	239 099,78
5.3 Doprava materiálu a zboží (včetně cla a pojištění)	22 000,00	27 280,50
Subdodávky – mezisoučet	373 933,00	373 933,06
6. Přímá podpora cílovým skupinám		
6.2 Úhrada poplatků (stipendia, školení, registrační poplatky)	16 000,00	16 000,00
Přímá podpora cílovým skupinám - mezisoučet	16 000,00	16 000,00
8. Přímé náklady projektu celkem (1-7)	932 243,00	932 243,13
9. Administrativní (nepřímé) náklady (maximálně 7% z CELKOVÉ VÝŠE POSKYTNUTÉ DOTACE - není nutné prokazovat účetními doklady)	65 257,00	65 257,00
10. Celkové oprávněné náklady (6+7)	997 500,00	997 500,13

Z poskytnutých podkladů vyplývá, že závěrečná zpráva a vyúčtování dotace bylo předloženo Ministerstvu zahraničních věcí ČR dne 11.2.2011.

Závěr:

Podle mého názoru

- finanční prostředky byly vynaloženy v souladu s projektovým dokumentem,
- vynaložené finanční prostředky jsou oprávněné a řádně zdokumentované,

- vedení projektu zabezpečuje odpovídající řídicí struktury, vnitřní kontrolu a evidenci spolehlivým způsobem.

Prohlašuji, že kontrolu jsem provedla odborně a nestranně.

Dále prohlašuji, že nejsem členem, funkcionářem ani nemám bližší vztah k žádnému členu kontrolované společnosti, nemám žádný obchodní vztah ke společnosti a ani žádný druh zájmu na kontrolované společnosti.

V Písku dne 31.3.2011

Ing. Blanka Hálová

Na Staré silnici 114

397 01 Písek - Semice

IČO: 10 26 77 19

ŽL: č.j. MUP/2007/12719

e.č. 310011-50584

Zdroje financování, materiální a ostatní podpora v roce 2010

- Ministerstvo zahraničních věcí ČR – dotace ze státního rozpočtu ČR

- Seznam dárců finanční pomoci:

Badáč Pavel

Částka Lumír

Černochová Zuzana

Chata Paprsek rodina Mikova

Dokoupil Vítězslav

Doušová Martina

Face sport Přerov

Kusáková Jana Dr.

Mencová Ladislava

Město Teplice nad Metují

Mičík Karel

Nadace Malý Noe

ONENESS-HEART-TEARS

Szamaránszká

Šilinger Petr

Šormová Věra

Štěrbová Dina

Štrajtová Dagmar

Vít Petr

- Dárce materiální pomoci:

TRADETEX – Ing. Miroslav Kurka

Organizační struktura CZECH HOSPITAL o. s. v roce 2010

RNDr. Dina Štěrbová – předseda

Ing. Vítězslav Dokoupil – místopředseda

Členové:

Petra Máchová

Viola Dokoupilová

RNDr. Prof. Otakar Štěrba Csc.

Jana Milučka

Kontaktní adresy:

Czech Hospital o. s.

Šlechtitelů 636/6

783 71 Olomouc

Mail: info@czechhospital.cz

Web:

www.czechhospital.cz

www.czechhospital.com

www.balti.cz

Příloha: Zlatý záchranářský kříž

Redakce časopisu RESCUE report
uděluje

**ZLATÝ
ZÁCHRANÁŘSKÝ
KŘÍŽ**
ZA ROK 2010

v kategorii
HUMANITÁRNÍ ČIN MIMO ÚZEMÍ ČR

Ocenění získává

Tým Czech Hospital o.s.

Jana Bradáčová
MUDr. Jana Bradáčová, MBA
vedoucí lékařka a garant projektu

Číslo 11, duben 2011